Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2327 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 27 octombrie 1956

Citiți în pag. II-a:
Literatură — Artă

Vizita delegației guvernului R.P.R. și a P.M.R. în Iugoslavia

Aspect din timpul vizitei la uzinele „Litostroj" de lingă Liubliana

In vizită la Rijeka

RIJEKA 26 (de la trimișii speciali Agerpres). — Vineri dimineața delegația guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn, în vizita oficială în R.P.F. Iugoslavia, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Petre Borilă, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al C.C. al P.M.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, membru al C.C. al P.M.R. și persoanele care îi însoțesc au părăsit localitatea Opatija, de pe malul Mării Adriatice, îndreptîndu-se cu automobilele spre Rijeka, important centru economic al Iugoslaviei.

Oaspeții romîni au fost însoțiți de Mjalko Todorovici, membru al Vecei executive federative a R.P.F. Iugoslavia, general locotenent Rudi Petovar, precum și de Nikola Vujanovici, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia la București și Nicolae Guină, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. la Belgrad.

Membrii delegației romîne au vizitat importantele șantiere navale „3 Mai" din localitate, unele din cele mai mari întreprinderi de acest fel din Iugoslavia.

Aici oaspeții au fost întîmpinați de Edo Jardas, președintele Comitetului popular din Rijeka, ing. Vinkler Zlatko, directorul tehnic al șantierelor, Viktor Belici, președintele Consiliului muncitoresc, Vladimir Ștarț, președintele sindicatului muncitorilor de pe șantiere și de membri ai Consiliului muncitoresc.

Șantierele navale din Rijeka au fost construite cu 50 de ani în urmă. In anii ocupației italiene șantierele și-au restrîns considerabil producția din cauza concurenței puternice a șantierelor navale din Triest și Genova. Spre sfîrșitul celui de al doilea război mondial, aproape 80 la sută din instalațiile șantierelor au fost distruse în urma bombardamentelor și minelor lăsate aici în retragere de trupele fasciste.

In anii de după eliberare, colectivul de muncitori ai întreprinderii a pornit cu entuziasm la refacerea rapidă și dezvoltarea șantierelor. In scurt timp, capacitatea de producție a șantierelor a crescut considerabil, ajungînd de la 20.000 de tone în 1951, la 60.000—65.000 tone în anul 1956. In anul 1957 șantierele navale de la Rijeka vor livra vase cu un tonaj total de 70.000—75.000 tone. Paralel cu creșterea producției a sporit și productivitatea muncii. Dacă în anii 1950—1951 s-au cheltuit 16—18 zile muncă pentru o tonă construită, astăzi o tonă construită necesită între 8—8,5 zile-muncă.

Șantierele navale din Rijeka înzestrate cu utilaj modern și avînd un personal de înaltă calificare tehnică produc vase de diferit tonaj în special tancuri petrolifere și cargoboturi de tonaj mediu, precum și diferite piese de schimb pentru vapoare.

Marca șantierelor Rijeka devine astăzi tot mai cunoscută în lume. Recent au fost livrate comenzi pentru Grecia, Elveția și alte țări.

Muncitorii șantierelor au făcut o călduroasă manifestație de simpatie oaspeților romîni. De pe schelele și punțile vaselor în construcție se flutură batiste, se aud urări de bun venit adresate oaspeților romîni.

Membrii delegației romîne au vizitat Atelierele navale, cala de montaj a vaselor și sectorul de prelucrare mecanică, unde s-au interesat de probleme specifice construcției de nave maritime. Conducătorii șantierelor au arătat oaspeților romîni că preocuparea lor principală este de a lărgi și moderniza continuu procesul de producție. Pe șantiere se fac acum amenajări pentru montarea unor macarale uriașe cu o capacitate de ridicare de 45 tone fiecare, necesare pentru construcțiile navale, se urmărește mărirea considerabilă a vitezei și tonajului vaselor.

La direcția șantierelor a avut loc apoi o discuție tovărășească între membrii delegației romîne și conducerea șantierelor.

La plecare, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. și membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a mulțumit călduros pentru frumoasa primire făcută delegației și pentru amănunțitele explicații date. El a subliniat importanța unei strînse colaborări între șantierele navale iugoslave și constructorii de nave din țara noastră. Tovarășul Chivu Stoica a urat succese și mai mare colectivului șantierelor navale, ca marca întreprinderii lor să devină tot mai cunoscută și apreciată.

Pe insula Brioni

BRIONI 26 (de la trimișii speciali „Agerpres"). —

De la Rijeka, membrii delegației romîne s-au îndreptat cu mașinile spre localitatea Fajan, în apropierea insulelor Brioni. Pe șoseaua ce șerpuiește de-a lungul coastei de unde se deschide minunata panoramă a Mării Adriatice, străjuită de un bogat arhipelag, de numeroase localități ca centrul miner Rașa, Labin și altele, populația înșiruită de-a lungul autostrăzii, fluturînd stegulețe tricolore romîne și iugoslave, a ovaționat cu entuziasm pe membrii delegației romîne.

In localitatea Pola, unde numeroase monumente ale antichității sînt mărturii ale unui trecut glorios, mii și mii de cetățeni au aclamat pe solii poporului romîn prieten. Pe numeroase pancarte, de-a lungul autostrăzii puteau fi citite în limba romînă urări adresate oaspeților romîni: „Bine ați veni, oaspeți dragi din Republica Populară Romînă", „Trăiască prietenia și colaborarea între popoarele romîn și iugoslav".

Din localitatea Fajan membrii delegației romîne și persoanele oficiale care îi însoțesc s-au îmbarcat pe șalupe în drum spre insula Brioni. Pe catargul primei șalupe „Podgorka", pe care se află principalii membri ai delegației romîne, flutură pavilionul romînesc. Două vedete rapide ale forțelor maritime militare iugoslave escortează șalupa.

La ora 12,30, ora locală, delegația guvernului R.P.R. și a Partidului Muncitoresc Romîn a sosit pe insula Brioni.

Pe chei era aliniată o gardă de onoare a forțelor maritime militare a R.P.F. Iugoslavia.

Membrii delegației romîne au fost salutați la sosire de tovarășii Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia, Ioja Vilfan, secretar general al președintelui republicii, general locotenent Miloș Șumonia, Sloven Smodlaka, șeful protocolului președintelui republicii și alții.

Să extindem acțiunea tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu"

Muncind cu perseverență pentru aplicarea consecventă în viață a sarcinilor puse de Congresul al II-lea al U.T.M., tineretul din întreprinderile patriei noastre aduce zi de zi contribuții deosebit de prețioase la lupta generală pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Inețelegînd că îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii poate fi numai fructul unei munci harnice și perseverente în producție, avînd în frunte pe utemiști, sub conducerea și îndrumarea partidului el inițiază o serie de acțiuni cu o apreciabilă eficacitate economică.

Una dintre acțiunile care s-au remarcat în cursul acestui an este și cea întreprinsă de tineretul uzinelor „Tudor Vladimirescu"-București.

Aici, tinerii muncitori și-au îndreptat atenția spre o mai bună organizare a locului de muncă, curățenie și atitudine civilizată în producție.

.. Intr-o sîmbătă după amiază, un grup de tineri din secția I-a mecanică, antrenați de biroul organizației U.T.M. de secție, în fruntea cărora se aflau utemiștii Gheorghe Aurel, Ghiulț Vasile și Stoian Mircea au rămas după orele de program pregătind o surpriză pentru întreaga secție.

In primul rînd, ei au curățat exemplar mașinile unelte, au stivuit piesele, au îndepărtat șpanul de pe locurile de muncă, au aranjat sculele în dulap în ordinea procesului tehnologic și au demarcat cu linii albe căile de acces în secție.

Luni dimineața, la începerea lucrului, muncitorii veniți au rămas surprinși de aspectul pe care-l aveau dulapurile și mașinile.

Organizația U.T.M a știut să folosească efectul acestei impresii. Imediat după terminarea schimbului, întreaga secție s-a întrunit într-un miting la care au luat cuvîntul tinerii inițiatori. Cu ajutorul organizației de partid a fost obținut sprijinul muncitorilor vîrstnici și al conducerii secției. Fiind atrași de exemplul celor din secția I mecanică, tinerii din celelalte secții și-au propus să se alăture acestei acțiuni.

De atunci, în organizația U.T.M. a uzinelor „Tudor Vladimirescu" s-a încetățenit o preocupare nouă.

In vederea păstrării curățeniei, tineretul face după terminarea fiecărui schimb curățirea mașinilor, iar săptămînal întreținerea lor generală. El se ocupă de descongestionarea locului de muncă ca și de aranjarea și distribuirea materialelor ce trebuie lucrate în ordinea succesivă a operațiilor. De asemenea, în secție au fost amenajate dulapurile, au fost instalate coșuri de hîrtii și se duce muncă educativă pentru păstrarea curățeniei și îngrijirii corporale.

O altă preocupare a tinerilor este aceea a amenajării incintei uzinei. Pentru aceasta ei s-au preocupat de colectarea și depozitarea materialelor nefolositoare, de strîngerea semi-fabricatelor în magazii ca și de amenajarea unor spații verzi.

Acțiunile amintite au influențat în mod pozitiv și atitudinea generală a tineretului în producție. Folosirea mai deplină a capacității de lucru a mașinilor-unelte, predarea imediată a sculelor deteriorate pentru a fi recondiționate și redate în folosință la timp, utilizarea corectă și îngrijirea instrumentelor de măsură și control, ca și extinderea folosirii dispozitivelor în vederea creșterii productivității muncii — iată cîteva preocupări în această direcție.

Comitetul orășenesc U.T.M București a susținut în general acțiunea, mai ales pe calea organizării unor schimburi de experiență, fie prin consfătuirile care au avut loc la Casa de cultură a sindicatelor, fie prin vizite în întreprindere.

Sensul just al acestei acțiuni — grija sporită pentru curățenie, pentru organizarea locurilor de muncă, pentru un aspect civilizat al întreprinderii și o atitudine civilizată în producție — trebuie și poate atrage atenția fiecărei organizații U.T.M. Cu deosebire am vrea să remarcăm foloasele pe care extinderea unei asemenea preocupări ar avea-o pe unele șantiere de construcție, care astăzi au lipsuri în gospodărire.

Firește, acțiunea tinerilor de la „Tudor Vladimirescu" se referă numai la mijloace pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Extinzînd-o, activul de U.T.M. nu trebuie să se lase atras de preocupări formale. Curățenia și îngrijirea utilajului au valoare nu în sine, ci în măsura în care datorită lor se obțin rezultate concrete mai bune în muncă, depășiri mai mari ale planului, reduceri ale consumurilor, îmbunătățirea calității.

Alături de această acțiune și complectînd-o în mod fericit, stă inițiativa tineretului de la uzinele „Progresul"-Brăila, cu o eficacitate economică directă. Aceste două preocupări trebuie să stea alături în atenția tineretului în tot mai multe întreprinderi.

Prin muncă de agitație în rîndul tinerilor, prin organizarea de schimburi de experiență, „zile ale curățeniei", prin activizarea și în acest sens a posturilor utemiste de control, vom ajunge la progrese însemnate în această direcție.

Este în posibilitățile tineretului să contribuie la crearea unor condiții de muncă mai bune și mai plăcute pentru el însuși și pentru ceilalți muncitori ajutînd astfel și la sporirea producției. Organizațiile U.T.M. sînt chemate să-l sprijine pe această cale.

„Scînteia tineretului"

După succesul tinerilor noștri cîntăreți la concursul internațional de la Geneva

Zilele acestea au sosit în Capitală tinerii soliști romîni care au participat la cel de al 12-lea Concurs internațional de interpretare muzicală de la Geneva. La canto, soliștii romîni au repurtat frumoase succese, clasîndu-se pe primele locuri.

La sosirea sa în Capitală, baritonul Dan Iordăchescu, distins cu premiul I a făcut o declarație unui redactor al Agenției Agerpres'. „Sînt bucuros că, alături de ceilalți soliști, am putut reprezenta cu cinste și la acest concurs internațional școala muzicală romînească.

Juriul concursului, format din personalități muzicale marcante, a apreciat elogios comportarea delegației de cîntăreți romîni și nu a ezitat nici un moment să acorde țării noastre primele locuri.

In urma rezultatelor obținute la Geneva, rezultate pe care le datorăm în primul rînd condițiilor pe care statul nostru ni le-a pus la dispoziție, pregătirii și sprijinului profesorilor noștri și acompaniamentului desăvîrșit al maestrului Bucholz, Teodora Lucaciu și cu mine am fost invitați să dăm în lunile ce urmează cîte două concerte la Brahmssaal din Viena și în orașul Graz.

In același timp voi pregăti și rolurile principale din „Nunta lui Figaro" și „Bal mascat" pe care le voi interpreta pe scena Operei din Viena. Pentru începutul lunii decembrie am fost solicitat să dau cîteva concerte și să fac imprimări la posturile italiene de radio. Preocuparea mea principală în momentul de față o constituie debutul meu în „Nunta lui Figaro" și „Rigoletto" la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., roluri pe care voi începe în curînd să le pregătesc din punct de vedere scenic. Rezultatele de pînă acum constituie pentru mine un imbold de a mă pregăti cu seriozitate în viitor pentru a nu înșela speranțele care s-au pus în mine".

(Agerpres)

O sarcină importantă — terminarea însămînțărilor de toamnă

Ce spun faptele

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Dacă mersul campaniei de însămînțări în comuna Obilești, raionul Focșani, s-ar desfășura după cum te informează președintele comitetului executiv al sfatului popular tov. Stan Ion, atunci totul ar merge strună. In fapt însă lucrurile stau tocmai pe dos. Iată ce grăiesc faptele. Pînă la 24 octombrie, din suprafața de 1.670 ha, cît trebuia să se însămînțeze cu grîu s-au realizat abia 231 ha. Cauzele acestei rămîneri în urmă sînt de găsit în primul rînd în munca defectuoasă dusă în această privință, îndeosebi, de sfatul popular comunal. Un exemplu grăitor, îl constituie faptul că tarlalele care trebuie însămînțate cu grîu, au fost stabilite și măsurate abia la 14 octombrie lipsind de posibilitate pe țăranii muncitori din cele 6 întovărășiri agricole, precum și pe cei cu gospodărie individuală, să termine la vreme arăturile de toamnă și însămînțările.

Această situație n-a pus pe gînduri pe nimeni pînă acum. Nici pe tînăra tehnician agronom Rada Bucur și nici organizația U.T.M sau alți utemiști tineri din comună. Fiindcă situația aceasta trebuie remediată și pentrucă există toate forțele necesare pentru intensificarea ritmului însămînțărilor utemiștii comunei Obilești n-ar trebui să aștepte ca griul să intre singur în pămînt.

13 gospodării agricole de stat din regiunea Cluj, au terminat însămînțările

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Asigurarea unei recolte bogate de cereale, în anul viitor, a constituit, de la bun început, o preocupare de seamă pentru G.A.S.-urile din regiunea Cluj.

In acest scop terenurile destinate însămînțărilor au fost din timp bine pregătite. Pe cea mai mare parte a suprafețelor, ce urmau să se însămînțeze, s-au împrăștiat însemnate cantități de gunoi de grajd și îngrășăminte chimice.

„Fiecare zi și fiecare ceas prielnic să-l folosim numai la însămînțări". Sub îndemnul acestei lozinci s-au călăuzit în munca lor toți muncitorii și mecanizatorii din aceste gospodării agricole de stat.

Roadele s-au arătat din vreme: 13 G.A.S.-uri au terminat însămînțările, clasificîndu-se printre primele, gospodăriile de stat din comuna Poiana, raionul Turda, Lechița din raionul Beclean și Gherla din raionul Gherla.

Iată-i în fotografie pe inginerul agronom Ion Luca și Teodor Brînduș, șeful brigăzii a întîia de la S.M.T Episcopia Bihorului, împreună cu Petru Szabo, președintele gospodăriei colective și Nogy Ladislau, brigadierul de cîmp cercetînd calitatea însămînțărilor.

Să realizăm economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite!

Angajamentul tinerilor în pragul îndeplinirii

ARAD (de la trimisul nostru).

E frig, e toamnă... dar uzinele „Gh. Dimitrov" din Arad au rămas la fel ca în primele zile de muncă pentru îndeplinirea unui important angajament tineresc.

In sunetele stridente ale forjorilor, în loviturile ritmice ale presei de 1000 tone deservită de brigada lui Pintszeș, în focul dogoritor care arămește pielea, se adaugă economiilor modeste de la început, impresionante cifre.

Cuvîntul „economii" nu mai este aici de mult o noutate. In jurul angajamentului de 18.864 lei al forjorilor s-au iscat discuții nenumărate:

— N-o să reușiți! Degeaba.

Brigada pe care o conduce Pintszeș numără bravi muncitori: Simion Crișan, Ioan Băieșan, Gheorghe Bătrîn sînt numai cîteva nume. Media vîrstei în brigadă este de 24 ani, iar economia trecută în contul brigăzii era de mult peste 5.000 lei.

In altă secție, mi-am notat cuvintele inginerului utemist Ioan Răușanu: „Sudorii nu vor face mai puține economii decît angajamentul luat. Mai mult, cu siguranță".

Era hotărît inginerul cu părul ca pana corbului și ochi sfredelitori. Tinerii Preoteasa și Lungu s-au decis, alături de colectivul sudorilor, să folosească mai rațional electrozii. Florea Curta și Ioan Moraru sînt tineri modești și harnici. Numele lor n-au fost încă rostite la radio, fotografiile lor n-au apărut deocamdată în ziare și la panouri. Munca lor însă este deja prețuită de colectiv. Adăugînd economiile lor, ban cu ban, s-au strîns 24.000 lei.

Există oare vreo meserie care să nu tăinuiască o frumusețe ademenitoare, care să nu-ți strecoare în suflet un sentiment deosebit? Nu. Fiecare susține că munca lui e cea mai neprețuită. Tăiatul tablei de 10 milimetri grosime cu foarfeca este o muncă istovitoare și risipitoare? Gh. Aldea și Alexandru Kiss ar fi fost în stare să-ți intenteze proces pentru jignirea amorului propriu, dacă le-ai fi spus așa ceva. In fața calculului economic, ei singuri au pus însă problema altfel. Noul procedeu, de tăiere a tablei prin sudură autogenă, cele 142 kg. tablă economisite la fiecare tablă, faptul că economia realizată la 36 table este egală cu peste 10.000 lei, și totodată creșterea productivității muncii, i-au convins.

Tinerii și-au pus în gînd nu numai să îndeplinească angajamentul luat, ci să-l și depășească. Posibilități există, fiecare este convins de acest adevăr. Muncind, au și reușit tinerii de la vagonaj să economisească pînă acum circa 126.000 lei, la tîmplărie 85.148 lei, cei din secția tineretului, prin înlocuirea materialelor scumpe cu altele mai ieftine 9.000 lei, la sculărie, prin recondiționări 10.000 lei, iar cei din sectorul I forje, turnătorie și arcuri 150.000 lei.

Mai mult ca oricînd, acum, cînd în față se află un angajament așa de mare: economii egale cu prețul de cost a două vagoane G.V.S. și 17 triple-valve, tinerii au devenit mai gospodari, mai interesați în utilizarea deșeurilor, mai preocupați de a descoperi noi surse de economii. Ei se bucură mult de sprijinul comuniștilor și al muncitorilor vîrstnici.

După ședință, după discuțiile cu oamenii, în sediul comitetului U.T.M. tov. Pavel Cimpoieș, secretarul socotește. Sutele de mii de lei economisiți par a nu-l mulțumi încă.

— Nu se poate, trebuie să fie mai mult!

Zîmbesc — zău că nu știu de ce am comis această imprudență. Cimpoieș mă observă:

— Rîzi, tovarășă? E mai mult. Pe onoarea mea. Ehei, ce nu face tineretul nostru entuziast? Contabilii însă, tovarășă...

Tineretul uzinelor „Gh. Dimitrov" știe de ce face aceasta. Prin reducerea prețului de cost al producției el aduce o contribuție directă la crearea posibilităților pentru reducerea treptată a prețurilor de vînzare a mărfurilor către populație. Muncitorii știu că numai în muncă stă chezășia unui trai mai bun.

...E mai mult. Da, e mai mult. Economiile vor întrece angajamentul. Peste cîteva zile aci va putea avea loc mitingul de onoare: livrarea în cadru festiv a celor două vagoane G.V.S., purtînd pe ele plăcuțele distinctive.

LIDIA POPESCU

File dintr-un carnet de drum

PRIN IUGOSLAVIA

Pentru popoarele Iugoslaviei, Sava e un adevărat rîu național. Incă dinainte de Zagreb și pînă la Belgrad, la vărsarea ei în Dunăre, de-a lungul Savei se înșiră ca mărgelele zeci de localități mari și mici. Și tot Sava este o anumită porțiune „granița" naturală dintre Croația și Bosnia. Aici pe „graniță", cam la jumătatea drumului între Zagreb și Belgrad, se află două orașe cu același nume — Brod, unul croat, celălalt bosniac. In Slavianski Brod, pe stînga rîului, la fabrica „Djuro Djacovici" cine a fost cu cîteva luni în urmă a avut posibilitatea să vadă scheletul metalic al podului de peste Sava, inaugurat recent la Belgrad.

„Locomotivele și podurile noastre le întîlnești pretutindeni în țară, și nu numai în țară" ne spune cu îndreptățită mîndrie Milovan Ristici, președintele organizației „Tineretului Popular" din fabrică, fost partizan la 15 ani în inima Serbiei la Kraguevaț. Acolo, ca și aici la Brod, „Uniunea luptătorilor" (foștii partizani) cuprinde aproape 75 la sută din populație. Slavianski Brod s-a dezvoltat mult în anii de după război odată cu fabrica care poartă numele secretarului Partidului Comunist Iugoslav, asasinat în 1929. De partea cealaltă a Savei, în Bosnia, se ajunge pe un pod construit tot în fabrică. Și merită pe deplin să vezi rafinăria de petrol de la Bosanski Brod, modernizată și mult extinsă începînd din 1953, unde o parte din materia primă este furnizată de petrolul romînesc.

NOUL BELGRAD

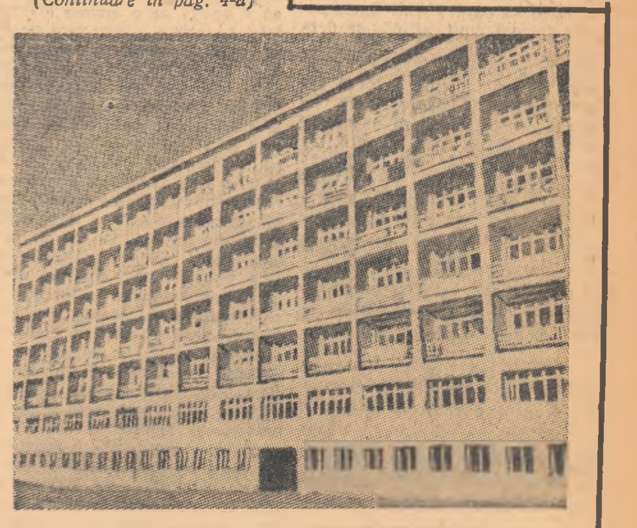
De la Slavianski Brod la Belgrad, cu remorcherul pe Sava e drum destul de lung, dar pe autostrada care vine tocmai de la Zagreb, întinsă ca o panglică, fără cotituri, peste văi și căi ferate, sînt numai vreo trei ore. Bună treabă au făcut aici brigadierii. In cei trei ani de lucru, 300 mii de tineri au turnat betonul și asfaltul fără să țină seama de anotimp sau obstacole naturale. Printre brigadieri a fost și studentul din ultimul an al Facultății de filologie romanică, Velko Popovici, care se oferă prietenește să mă conducă spre locuințele studenților din Noul Belgrad. Merg într-acolo trecînd Sava peste podul de care aflasem la Brod. Verdele proaspăt vopsit al metalului se oglindește difuz în apa tulbure a Savei, la doi pași de veșnicul ei culcuș — Dunărea. Pe pod intri dinspre dreapta rîului, părăsind aspectul multicolor plin de contrastele orașului vechi și ale celui modern împletite cu farmec în capitala Iugoslaviei.

Pe însoțitorul meu de azi l-am cunoscut pe promenada de pe Terazije, acolo unde mișună acum, la început de an universitar, în special „bobocii", proaspeți absolvenți ai școlilor secundare. Cei mai mulți au venit din provincie și gălăgioasa lor forfotă ascunde de fapt emoția resimțită în contact cu farmecul capitalei, scînteierile neonului și circulația tăcută, dar neîntreruptă și amenințătoare a mașinilor. „Sîntem aproape 50.000 de studenți în Belgrad, unul la zece locuitori. In toată țara avem acum de cinci ori mai mulți studenți ca în 1939", mă informează Popovici.

Noul Belgrad are cu totul alt relief decît capitala propriu-zisă. In locul colinelor ce se înșiruie neregulat cu cît te depărtezi de țărm, purtînd clădiri de tot felul mai înalte și mai moderne în spre centrul orașului, aici, pe partea stîngă a Savei, terenul e plat. Pînă nu de mult, înaintea îndiguirilor și asanărilor, apele Savei ajungeau în aceste locuri să se amestece cu ale Dunării într-o confluență anormală, păgubind mii de hectare de teren. Acum, în locul mlaștinii, pînă departe spre Zemun,

C. RADUCANU

(Continuare în pag. 4-a)

Aspect din „Orașul studenților" din Belgrad

LITERATURĂ-ARTĂ

Rusalin Mureșanu

UCENICUL

De-acuma iți intinse viața mina ei.
Tu iată, ai cuprins-o cu miinile-amindouă.
Smulgîndu-te din codrii cu veverițí și stei
Te-a dus spre-o altă lume, necunoscută, nouă.

Ai îndrăgit uzina eşti lăcătuş de soi.
Da, viața-ți iese-n cale cu brațele deschise.
Vezi, țincule, că-i bine și-aicea printre noi,
Și te fereai oleacă odată, pare-mi-se!?

Din munte spre uzină nu singur ai trecut:
Naintea ta prieteni ți-au mai venit, ia seama:
Vezi cum privesc la tine ca la un cunoscut
Alăturea cărbunii, şi fierul, şi arama?

Ai îndrăgit uzina ca însăși casa ta
Și lumea-aceasta nouă, cu fier și piulițe.
Ai îndrăgit uzina, dar știu, nu vei uita
Nici codrii tăi de-acasă, cu stei și veverițe.

ŞTIE FIREA...

Te înviorează răsuflarea serii
Cind de la uzină te întorci acas',
Ies să te primească stelele puzderii
Și-ți sărută țărna fiecare pas.

Știe firea toată cind te poartă-n brață
Invălit în noapte ori inalte-amiezi
Cite lanțuri grele ai purtat în viață
Pentru ca pămintul slobod să îl vezi.

Titel Constantinescu

PRIMUL STRUGURE

In fața casei e un butuc de vie.
Prin foi lumina toamnei se ascunde
Scăldînd în pirguită bucurie
Ciorchinii mari cu boabele rotunde.

Băiatul a pîndit de mult și iată.
Un strugure s-a copt. Il prinde-n mînă
Și parcă ntreaga toamnă deodată
L-a mbălsămat cu aromă de căpșună.

Să-l rupă? Să-l mai lase înc-o zi?
De cind rîvnește boaba lui gustoasă!
Privindu-l, nici pe tata nu-l simți
Cind de la lucru s-a intors acasă.

Dar glasu-i auzind, in ochi-adinci
Sclipiră luminițe de cristal:
— „Tăticule, îndată să-l mănînci!
E primul strugure! E pentru tine... Ia-l..."

Vasile Balaşca

CIOPLITORUL

Incovoiat, ca într-o temenea,
în piatră simte-o inimă, tresaltă.
Suflare și simțire parcă-ar da
din el, acelei pietre de sub daltă

Unealta, piatra, omul — una sînt.
Dar de la om pornește tot fiorul
ce-l are numai viața pe pămînt...
E om intîi de toate cioplitorul!

Sub mîna lui, încet, se nasc comori
pe un crîmpei de stîncă smeurie,
cioplind cu dalta chipuri vii și flori,
un minunat poem de piatră scrie...

Pe marginea Expoziției bienale de artă decorativă (I)

de Petru Comarnescu

Am încercat o vie bucurie constatînd văditul succes al Expoziției bienale de artă decorativă, deschisă de curînd în sălile Dalles. Numeroşi vizitatori privesc cu încîntare bogăția și varietatea obiectelor expuse, minunîndu-se în fața inspirației, a ingeniozității multora dintre artiștii care expun tapiserii și scoarțe, cusături și stofe imprimate, ceramică și obiecte de metal, lucrări în lemn, piele și piatră, păpuși și picturi pe sticlă, panouri decorative în mozaic, frescă sgrafitto și ulei, statuete și bibelouri, reliefuri și gravuri în piatră.

Privind operele expuse, ai simțămintul că în ele își spune din nou cuvîntul însuși poporul nostru, atît de înzestrat în artă și ținînd să-și împodobească pînă și cele mai uzuale obiecte casnice. Simțămîntul pentru culoare și pentru formele armonios stilizate este o veche și nedesmințită însușire a poporului nostru și dacă expoziția actuală are atîtea reușite aceasta se datorește faptului că artiștii din zilele noastre știu să preia cum se cuvine moștenirea artistică a trecutului

Succesul realizărilor decorative de la Dalles se explică, așadar, prin strînsa legătură cu viața din trecut a poporului și cu arta lui, ca și prin noua educație artistică care știe ce să prețuiască din acest trecut și din creațiile lui. Totodată, reușita acestor lucrări decorative se datorește, cînd este vorba de artiștii mai tineri, și învățămîntului nostru artistic, care și în școală și în afara ei a impus o prețuire mai reală și mai rodnică pentru creațiile în stil popular. Am constatat-o cu prilejul expoziției din vara aceasta a absolvenților institutelor de arte plastice din București și Cluj, unde dacă absolvenții bucureșteni s-au impus prin cîteva compoziții picturale și lucrări de grafica, cei de la Cluj au adus scoarțe, draperii și tapiserii de un înalt nivel artistic inspirate cu pricepere și bun gust din arta populară.

In expoziția actuală sînt cîteva scoarțe — una oltenească, reprodusă corect după vechi izvoade de către Ucecom și două covoare de perete inspirate de arta populară — datorate unor talentate artiste: Judith Szabo Szentimrey și Mimi Podeanu. Covorul stilizat de prima, „Viața în valea Tîrnavelor", înfățișează cu desăvîrșită simetrie și ritmicitate șiruri de muncitori pe ogoare, figurile fiind în alb și negru, iar fondul roșu-închis. Celălalt covor de perete, care ne-a atras atenția, este lucrat de Mimi Podeanu, care expune și un mozaic inspirat, ca și covorul, tot de viața din Țara Oașului Artista concepe temele în funcție de tehnica respectivă, pe care o cunoaște temeinic, dar și în covorul „Miri din Țara Oașului" și în panoul de mozaic, de mari dimensiuni, „Serbarea sătească", înfățișînd un cor de copii din același colț al țării, expresiile chipurilor sînt caricaturale sau grotești, mirii apărînd uimiți și holbați, iar copiii cîntînd cu gurile deschise de parcă ar fi într-un instantaneu fotografic. Aceasta este contraindicat în arta decorativă, care nu are posibilitățile și cerințele picturii de șevalet și în genere cere sobrietate, atitudini cu un caracter mai permanent. A face pictură de gen în covoarele de perete sau în mozaic, și mai ales la proporțiile compoziției expuse, este o greșeală. Asemenea lucrări, care se țin îndelung în casă sau într-o instituție, trebuie să înfățișeze atitudini cu caracter mai statornic, mai permanent.

Mai curînd în tapiserii, ce merg mai firesc spre pictural și permit umbrele și semitonurile, se pot trata și teme umoristice, iar tapiseria de Ileana Balotă „Punguța cu doi bani" ne pare destul de ingenioasă, deși cam încărcată. Calități compoziționale găsim și în tapiseriile „Scenă de la munca ogoarelor" de Edith Botar-Furdek, lucrare mai aerată și frumos ritmată și „Vînătoare domnească" de Maria Ciupe. Tapiseria Ilenei Popescu înfățișînd pe Ștefan cel Mare și oștenii săi merge spre amănunte foarte dificil de redat și în care artiștii tapiseriilor flamande și gobelinurile au dobîndit mari biruințe. (A se vedea asemenea tapiserii flamande la Muzeul Minovici, în casa din spate, orînduită de Minovici, și tapiseriile franceze de la Muzeul de Artă al R.P.R.) Artista caută să redea prin umbre și linii variate mișcarea și expresiile personajelor, dar încă nu stăpînește mijloacele necesare, astfel că lucrarea păcătuiește în privința armoniei.

Dacă unii artiști știu ce înseamnă arta decorativă, care se bazează pe stilizare, adică pe o operație intelectuală care îți cere să alegi din natură anumite forme dominante și să le pui în valoare accentuîndu-le prin linii armonioase și prin culori care se integrează ansamblului avînd simetrie și ritm, alții încă șovăie, rămînînd la jumătate de drum între pictura de șevalet și cea cu adevărat decorativă. Artiștii decoratori ar trebui să adîncească mai temeinic creațiile artei noastre populare, frescele din Bucovina și neîntrecutele stofe brodate cu fir de aur, care stîrnesc admirația celor care vizitează la Expoziția Tezaurului marile încăperi ale artei feudale. Se știe cît de apreciat a fost în străinătate acoperămîntul de mormînt al Mariei din Mangop, cînd a fost expus în cadrul unei expoziții internaționale Din acestea — ca și din lucrările artei indiene, chineze, japoneze sau ale marilor pictori decoratori ruși în frunte cu Rublev — artiștii noștri ar putea înțelege mai temeinic sensul artei decorative, nu spre a imita ceea ce s-a făcut, ci spre a se inspira pentru noi dezvoltări.

In legătură cu aceasta, ne-a bucurat încercarea Lidiei Nancuinski de a trata un subiect actual în frescă, arta în care noi am strălucit prin creațiile de la Voroneț, Sucevița și Horez și a cărei tehnică astăzi o stăpînim atît de stîngaci. Multe din procedeele anonimilor artiști ai frescei au rămas taină pentru noi, ca și unele aliaje ale japonezilor, care reușiseră a da bronzului un fel de vine ca ale marmorei. Să nu uităm că în plină Renaștere, Michel Angelo spunea că fresca este cel mai greu și mai îndrăzneț fel de a picta, iar în zilele noastre specialistul sovietic D. I. Kiplik, recomandă în cartea sa „Pictura monumentală" revenirea la frescă în pictura murală sau monumentală, uleiul neavînd nici trăinicia și nici virtuțile decorative ale frescei. Fiecare artă tehnică își are metodele ei și — fie că-i vorba de frescă sau de cusături, de scoarțe sau tapiserii, de lucrări în piele sau în metal — trebuie cunoscute aceste metode și respectate în spiritul lor, încercînd numai inovațiile logice și armonioase.

Revenind la lucrările expuse, amintim proiectul de broderie cu figuri în aur de diferite intensități și nuanțe, pe fond alb, al Ioanei Grigorescu, înfățișînd o țărancă purtînd un vas cu fructe și decorat cu numeroase flori stilizate. Lucrarea este cu adevărat decorativă și în spiritul artei populare, plăcîndu-ți de cum o privești, chiar dacă apoi, cercetînd-o mai scrutător, îi găsești greșeli la detaliu, în privința ritmului și a simetriei. E un proiect inspirat, care, la reluare, va trebui mai temeinic gîndit Formele și coloritul par într-adevăr coborîte din basm și împodobesc cu adevărat peretele, căci arta decorativă are menirea de a înfrumuseța, de a împodobi un perete (armonizîndu-se în acest caz cu arhitectura și servind-o, fără a căuta autonomia pe care o are pictura de șevalet) un interior sau o grădină, ori dacă e vorba de obiecte mai mici, chiar masa de lucru sau de mîncare.

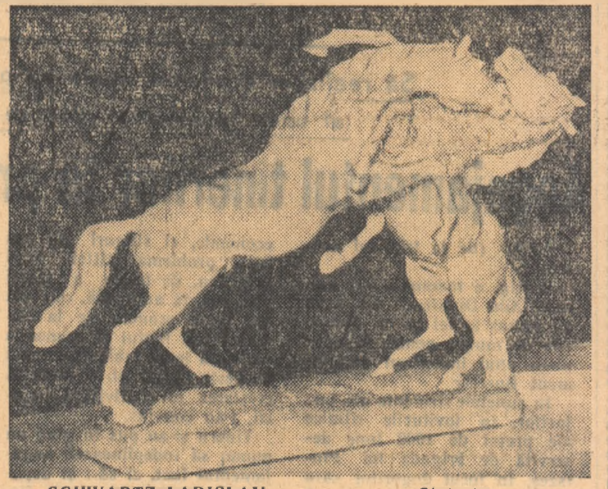
Tapiseria Mariei Chelsoi, în care predomină un colorit liliachiu destul de plăcut, ne pare a aglomera prea mult figurile, pe cînd covorul cu trei sași în costume naționale, pe un fundal de arhitectură gotică, ne pare prea răsfirat ca orînduire compozițională și contrastele coloristice nu destul de armonioase. O lucrare decorativă trebuie să atragă ochiul, să placă de la prima privire atît prin tratarea temei cît și prin calitatea materialului.

Vălurile, maramele, fotele și cămășile brodate, produse de Ucecom, au adesea finețea și simplitatea cusăturilor sau țesăturilor populare și constituie un vădit progres în această direcție. La fel stofele imprimate, unde s-au ales motive ornamentale nespus de frumoase din vechile fresce și tapiserii, cu arabescuri și flori, adesea inspirate de Orientul care încă din Evul Mediu a încîntat Bizanțul și lumea apuseană prin neîntrecuta decorativitate a stofelor și miniaturilor. Elevele Mariei Pană-Buescu au ajuns la o remarcabilă pricepere în materie de draperii și stofe decorative, cele mai multe nu țesute ci imprimate, ceea ce este un procedeu mai rapid, dar care nu are strălucirea și trăinicia celor brodate. Lucrările de acest gen ale Georgetei Costin Crăciun, Eugeniei Giurea Matei, Rodicăi Răileanu, Metei Hornung și Mariei Kiraly sînt printre cele mai frumoase și nu putem uita draperia cu motive florale în galben și roșu-grena a celei dintîi. Motive populare, fin interpretate, am găsit în baticurile semnate de Ruth Prato.

Aproape toate lucrările în piele, expuse în numeroase vitrine, au un nivel de mare artă. Aici cojoacele țărănești și-au spus de mult cuvîntul, cu minunatele lor motive ornamentale pe care le vezi și astăzi în portul celor din Bucovina, dar pe lîngă ele artiștii de azi, de la Steluța Văleanu și Varinca Diaconu la Alisa Kopes-Ivancenco și Irina Boeru sau la Ella Cancicov, Ecaterina Bogdan, Mihaela Dobrescu, Ileana Cojan, Lucreția Pacea, Liana Saru, Maria Heda Dumitrescu au dezvoltat tehnica, făcînd coperți pentru cărți sau albume, cutiuțe și mape de birou, rame pentru fotografii, tolbe de vînătoare etc. Aproape toate lucrările expuse respectă legile decorativului, fie că gravează pielea sau aduc încrustații, fie că obțin reliefuri cu scene din istoria ori din viața muncitorilor din fabrici sau de pe ogoare. Volumul despre Luchian, legat în piele de Steluța Văleanu, are în mare semnătura pictorului, iar jos un maldăr de flori stilizate care sugerează forma și coloritul anemonelor, albăstrelelor, garoafelor îndrăgite de marele pictor al florilor. Varinca Diaconu a legat un volum despre Grigorescu, gravînd sobru și decorativ o imagine de Grigorescu și punînd dedesubt semnătura în mare a pictorului.

MARIA CIUPE „Vînătoare domnească" (tapiserie)

SCHWARTZ LADISLAU Statuetă

Un valoros ansamblu artistic

In curînd ansamblul U.T.M. va împlini zece ani de existență...

Brigada artistică de tineret înființată în 1946 în vederea prezentării de spectacole pe marile șantiere de reconstrucție, în uzine, fabrici și școli s-a transformat într-un puternic ansamblu, care și-a cucerit prestigiul atît în țară cît și peste hotare, fiind distins și cu titlurile de laureat al Festivalurilor internaționale ale tineretului și studenților de la Berlin și București.

Ansamblul a prezentat de curînd un concert în sala Dalles. Sub conducerea dirijorului principal, Marin Constantin, și a dirijorilor secunzi Roșu Poezis și Ștefan Pruteanu (care a apărut și ca un tenor cu sensibilitate în solo-ul din bucata „Peste deal" de Ion Vidu) corul s-a pregătit cu sîrg, izbutind să se manifeste la un remarcabil nivel artistic. Acest cor de amatori are un repertoriu cît se poate de variat, de la creațiile folcloriștilor vechi la piese din opere mai noi sau cîntece populare și de masă În acest sens se poate spune că alcătuirea programului acestui concert a fost semnificativă Am ascultat „Madona mia cara" de Lassus, un cor din „Cavaleria rusticană" de Mascagni, arii din opere de Mozart, Mayerbeer, Verdi, Donizetti, lucrări de Dima, Kiriac, Cucu, Vidu, Runcu, Drăgoi, Croitoru precum și altele de Gh. Dumitrescu, N. Ursu, Doboș, Danga, Marin Constantin, ș.a Poate că ar fi fost mai bună o mai clară compartimentare a materialului prezentat dacă nu pe genuri, atunci măcar pe stiluri, pentru a contribui și la o educație „istorico-muzicală" nu numai „general-muzicală". A așeza o lucrare de Lassus între o suită (mai degrabă un potpuriu) de Doboș și un cor de Mascagni creează și interpreților și ascultătorilor zig-zaguri de stil nedorite. In general sonoritatea corului este omogenă, cîntăreții au voci mlădioase care sună frumos în toate registrele și la intensități variate. Cu unele excepții (de pildă în Lassus) nu au existat acele stridențe în fortissimo, care atît de des ne supără la alte coruri, chiar profesioniste.

De asemenea, soliștii pe care îi „crește" ansamblul ne-au impresionat prin seriozitatea lor, prin atitudinea lor modestă și sinceră față de opera de artă interpretată. Ei au fost susținuți (ca de altfel și corul) de pianiștii Victoria Ștefănescu și Alexandru Smarandache.

Concertul acesta ne-a adus aminte o dată mai mult de frumoasele realizări ale acestui ansamblu de amatori despre care în general se vorbește puțin, prea puțin, dar care, ținîndu se seama de compoziția sa, se situează în primele rînduri ale formațiilor noastre artistice.

„NAPSUGÀR"

o revistă nouă pentru copiii maghiari din țara noastră

Corespondenții ziarului nostru pentru regiunea Cluj au făcut o vizită la redacția revistei Napsugàr (Rază de soare), publicație pentru copiii maghiari din țara noastră. Ei au avut o convorbire cu scriitorul Asztaloș Istvan, laureat al Premiului de Stat, redactor-șef al acestei reviste. Publicăm mai jos relatările tovarășului Asztaloș la întrebările corespondenților noștri.

— Ce ne puteți spune despre scopul pe care îl urmărește revista Napsugàr?

— Inițiativa de a se edita o revistă pentru copiii maghiari din R.P.R. este încă o dovadă a politicii leniniste a partidului și guvernului nostru în problema națională. Partidul și guvernul ne-au acordat un mare sprijin material și moral pentru apariția revistei. Ea se adresează copiilor între 5—9 ani inclusiv. Socotesc că sarcina de a redacta această revistă nu este de loc ușoară. Cînd vorbim de educație, de creșterea unui om nou, trebuie să ne gîndim în primul rînd la cei mici. Educarea la copii a trăsăturilor unui om adevărat, iată principalul scop al acestei reviste. Prin aceasta noi înțelegem stimularea la copii a dragostei față de patria noastră R.P.R., față de poporul muncitor, față de Partidul Muncitoresc Romîn a dragostei față de muncă și învățătură, a prieteniei.

— Cum vă propuneți să realizați aceste sarcini?

— Revista Napsugàr va publica în paginile sale povestiri, versuri, lucrări distractive cu un puternic caracter educativ, scrise nu didacticist, ci artistic. Ne-am propus să publicăm povestiri istorice care să ilustreze aspecte esențiale din viața și activitatea oamenilor de seamă maghiari și romîni; Petőfi, Bălcescu, Gheorghe Doja și alții, povestiri și poezii despre frumusețile și bogățiile țării noastre. Vom folosi și un personaj legendar din basmele populare maghiare care călătorește și povestește cele întîlnite.

De asemenea, în paginile revistei se vor publica lucrări cu caracter literar despre științele naturii, ghicitori, îndrumări pentru lucrul manual, rebusuri. Trebuie să menționez că nu ne vom mărgini numai la publicarea lucrărilor colaboratorilor noștri maghiari, ci vom publica și traduceri ale scriitorilor pentru copii romîni, sovietici și ale scriitorilor progresiști din alte țări. Vom veghea ca revista să fie mereu legată de viață, să redea realitățile construirii vieții noi, deoarece socotim că în acest fel vom putea ajuta nemijlocit la însușirea de către copii a unei concepții juste despre viață, despre natură și societate.

— Care sînt sarcinile imediate ale colectivului redacțional?

— O sarcină imediată este pregătirea apariției primului număr. In același timp, colaboratorii noștri, talentați și plini de pasiune pentru literatura pentru copii își pun serios problema studiului. Avem foarte multe de învățat din literatura populară, din literatura progresistă pentru copii, din arta scriitoricească a lui Moricz Zsigmond și în același timp de la Creangă, Ispirescu și de la scriitorii sovietici care s-au dedicat literaturii pentru cei mici. Primul număr al revistei va apare sperăm la începutul lunii ianuarie 1957.

Mica CRONICĂ Literară

CAMIL BACIU: „Nu departe de castelul prințesei"

In rîndul autorilor tineri, Camil Baciu se distinge printr-o notă particulară, lucru care obligă pe critic să fie foarte prudent în formulări La prima vedere, el nu pare a manifesta mari ambiții Deci se cuvine judecat prin această perspectivă, ca reporter inteligent, atent la realitățile de astăzi, ca un călător însetat cu voluptate de priveliști înnoite, își propune o țintă nu tocmai ușoară, pe care oricîte dificultăți i-am face în analiză, o atinge și o depășește. Insă la o lectură mai riguroasă ne dăm seama că reporterul care înregistrează peisaje și siluete omenești nu este atît de modest, atît de limitat în formula sa pe cît vrea să pară. Camil Baciu aspiră la mai mult, aflîndu-se deocamdată în faza documentației. De unde rezultă această impresie? In primul rînd autorul are un program, și-l surprindem de cîteva ori încercînd să formuleze o artă poetică. Are oroare de scriitorii lipsiți de idei, ironizează pe „pășuniști". Urmărește în literatura „epicul puternic", „portretizări adînci". O sută de peisaje „plictisesc de moarte", „o sută de portrete de oameni niciodată" Călătorind printre oameni, observînd moravuri caracteristice timpului nostru și semnele izbitoare ori abia perceptibile ale schimbărilor petrecute în realitate, reporterul redactează fișe de tipologie gîndindu-se probabil la Balzac In drum e găzduit la o familie de nepmani buzoieni, analizată de autor în ceea ce are specific. Casa în care locuiesc Varzuleacii pare o obișnuită casă de țară, existentă de cînd lumea.

Ceea ce îl atrage însă pe reporter și îi declanșează fantezia, pe jumătate livrescă, pe jumătate inspirată de realități terestre, e faptul că așezarea acestei familii împrumută cu timpul „un specific social", relevat în aceea că „ea s-a modelat după profilul moral al stăpînilor, nu atît în afară, cît înăuntru, unde fiecare mobilă și pînzătură croșetată de gospodină vestesc aceeași patimă de îmbogățire a unor negustorași în perioada nepului. Nu cred că Vărzuleacii știau ceva de „noua politică economică", dar o miroseau, o adulmecau și-i încercau căldura cu toate mădularele Vînticelul nepului îi făcea ba să se ridice cruzi, ba să se îndoaie pînă la pămînt, îi făcea să respire cu plăcere, să țină să se gudure, rămînînd după fiecare din aceste plecăciuni sau încruntări cu vreo bucată șterpelită". Caracterizarea nu e lipsită de o anume plasticitate, ca atîtea altele care ne îndeamnă să vedem în autorul notelor de călătorie un viitor prozator bine documentat asupra realităților. Dacă nu s-a angajat încă la redactarea unui roman, motivele care bănuim să-l fi împiedicat îl onorează. Puterea sa de observație a oamenilor și moravurilor e supravegheată de un puternic autocontrol, de o binevenită luciditate, care îl fac să fie perfect lămurit asupra posibilităților sale. Foarte mobil, dotat cu atenție și perspicacitate în înregistrarea tipurilor de oameni, Camil Baciu e încă stăpînit de memoria lecturilor preferate, cu putere de atracție copleșitoare. Ii lipsește de aceea, în mare măsură, spontaneitatea observației, acea credință, hotărîtoare pentru un artist, în noutatea viziunii sale. E conștient de acest defect și atunci, cu o simpatică nuanță de autoironie, fuge de solemnitate prefăcîndu-se mereu grăbit, mereu în căutarea de tipuri umane care să ilustreze adevărul unor observații făcute de alții, mai importanți. Constată că doamna Vărzuleac, din familia nepmanului își iubea fiica, adresîndu-i „scrisori pline de duioșie, așa cum își îngăduie numai zgîrciții, care avînd o pasiune omenească și-o întrețin ca pe o flacără la care și coastele lor lemnoase se pot încălzi". Mai puțin formularea, observația nu suferă de noutate. Efectul de pastișă e înlăturat însă printr-o abilitate de redactare, care echivalează cu o recunoaștere cinstită. Deocamdată, reporterul nu s-a hotărît să se elibereze de nota livrescă și de altfel nici n-ar fi indicat să o facă. Cînd se aventurează în caracterizări originale (fiindcă nu poate rezista aspirației de a compune cele „o sută de portrete") cîteodată reușește, cu rezultate timide — dar de foarte multe ori pășește în gol, construiește mental și cu artificialitate.

Cu toate acestea, fantezia și invenție proprie găsim în straniile istorisiri despre existența celor trei fantomatice prințese, maniace, înrăite, care trăiau în tovărășia perversă a cîinilor, deplînși după moarte cu jale și ținuți în racle de sticlă. Prințesele stăpîniseră tiranic peste munții și pădurile Buzăului, în raza de observație a călătorului de azi, încît memoria lor a intrat în folclorul localnic.

Dacă lăsăm la o parte subtilitățile și ne facem a nu vedea inspirațiile ascunse, observațiile acestea cad. Camil Baciu este un excelent reporter, un om inteligent, citit, cu fantezie, înzestrat cu remarcabilă putere asociativă. Judecîndu-l ca reporter, n-avem nici un motiv să-i facem „mizerii". Doar cîteva formulări scapă de sub controlul lucidității. N-au ce căuta în reportajul inteligent, lipsit de banalitățile obișnuite genului, formulări de manual de geografie de clasa a III-a primară: „Cine privește o hartă a Republicii, poate vedea de îndată cît de armonios e relieful țării noastre". Urmează apoi demonstrația cunoscută. „Cam o treime cîmpie, o treime dealuri și podișuri, o treime munți". Trimiterile și aluziile livrești se încorporează materiei tratate, dînd acestor note de călătorie un aspect particular și atrăgător. Fac excepție cîteva cazuri, în care ostentația livrescă atinge ridicolul. Cineva vorbește reporterului de un personaj, Ștefăniță recomandîndu-l ca pe „un om care rar se găsește", fără a întrebuința un epitet definitiv. Prilej pentru reporter de a-și aminti „că iubitorii de muzică spun „profundul Bach", „divinul Mozart", și „Beethoven". Ultimului încă „nu i-au găsit adjectivul potrivit". Incolo nu e de semnalat nici o eroare gravă.

In concluzie, două calități ale notelor de călătorie semnate de Camil Baciu se cuvin a fi cu deosebire subliniate Mai întîi putința de a transmite, cu o notă de autenticitate, spiritul caracteristic al epocii noastre. De citat în acest sens capitolul „Școala". Cîțiva țărani opresc în drum o mașină, interesîndu-se dacă printre componenții echipajului nu se afla cumva și un membru de partid cu o muncă de răspundere. Luaseră hotărîrea de a confisca o casă spre a face în ea școală. Acum, găsind autoritatea căutată vor să știe dacă nu cumva, luînd această măsură, greșiseră. Apoi, oamenii sînt cercetați în legătură cu condițiile naturale, cu tradiția locală, cu trecutul și alte obiceiuri specifice, așa încît nu avem nici o clipă senzația suspendării în gol, a unei existențe umane fără rădăcini și fără temelnicie. De aici caracterul de autenticitate al faptelor relatate, sentimentul unei puternice proiectări în realitate, lipsa entuziasmului de circumstanță.

Aspirațiile tînărului reporter țintesc însă, cum am spus, mai sus, și mai în adîncime.

LUCIAN RAICU

Note de spectator

„Take, Ianke și Kadîr" la Bacău

Povestea dragostei dintre Ionel și Ana și a frămîntărilor pe care le naște ea în familiile lor, în mahalaua orășelului anonim de provincie, comedia „Take, Ianke și Kadîr" care cunoaște o nouă glorie în anii noștri, face cu succes ocolul multor teatre din țară printre care și Teatrul de Stat din Bacău.

Spectatorii prețuiesc comedia și pentru faptul că, deși a fost scrisă în anii cînd, pentru mulți, soluția chestiunii naționale era de negăsit, ea cheamă pe baza unei logici a bunului simț pe oamenii simpli de diferite naționalități să se înțeleagă între ei, să trăiască în pace și prietenie. Mai presus decît toate cucerește însă verva neobosită a comediei, umorul ei cald, învăluitor.

Probabil că foarte puțini ar fi reușit să realizeze o asemenea nobilă concluzie, o astfel de atmosferă, un umor de o asemenea calitate cu o intrigă așa de restrînsă, cu o mișcare economicoasă de scenă, cu un număr redus de personaje. Numai talentul lui Victor Ion Popa a putut valorifica astfel ideea de bază a piesei în care nu se întîmplă aproape nimic, făcînd ca jocul de replici născute din comunicarea unor personaje cu o existență derizorie, să creeze o întreagă lume, caractere interesante, o dramă care e cu atît mai veridică cu cît iese mai puțin din comun. Trei negustori cu dughene alăturate creștinul Take, evreul Ianke și turcul Kadîr, sînt loviți direct sau indirect de aceleași prejudecăți naționale ce împiedică căsătoria și deci înfăptuirea fericirii lui Ionel — fiul celui dintîi — și Ana — fiica celui de al doilea. Intervine atunci Kadîr care nereușind printr-un „atac" frontal să convingă pe Ianke și Take să treacă peste conveniențe schimbă tactica și, cu anumite șiretlicuri, îi unește pe cei doi tineri, creînd și bucuria părinților.

Se înțelege că problema luptei împotriva prejudecăților naționale, a solidarității oamenilor simpli de neamuri diferite, însăși coexistența pitorească a acestor trei eroi era susceptibilă de a deslănțui, în afară de un umor suculent, clipe dramatice de emoție veritabilă. Regia (Al. Braun) a dat posibilitate unor actori buni — Ion Giurgiuveanu în rolul lui Ianke și Costel Constantinescu în rolul lui Take — să desfășoare un joc bine axat pe personaje, degajat și nuanțat ceea ce a conferit amploare și savoare mai ales scenelor comice Scenele de încordare dramatică, care se sprijină mai ales pe eroii tineri, interpretați cum e firesc de actori tineri — Mircea Isăcescu în rolul lui Ionel și Ana Cristi în rolul Anei — au pierdut însă din adîncime, din omenesc prin faptul că regia a rămas în coada actorilor, nu le-a cerut să facă eforturi mai multe pentru a se ridica deasupra superficialului, a răcelii, poziției exterioare rolului. Cînd cei doi îndrăgostiți, Ionel și Ana, se frămîntă, suferă, replicile lor sună din păcate mai neconvingător ca oricînd și spectatorul de-abia așteaptă să se sfîrșească scena pentru a-i vedea din nou pe ceilalți actori care-i distrează și pe care-i crede.

Ni se pare că avem de-a face în cazul de față cu lipsa unei munci individuale cu actorii, cu o linie a minimei rezistențe: dacă spectacolul se bucură de succes numai prin ce are comic de ce să mai insistăm asupra îmbunătățirii celuilalt aspect al său Lipsa muncii atente cu actorii se poate observa și în cazul lui Ion Veștea, care a redat o înfățișare destul de nebuloasă, oarecum mistică a lui Kadîr, neaccentuînd îndeajuns, cum ar fi trebuit după părerea noastră, asupra frumuseții de caracter, a bunătății și abnegației lui.

Fără îndoială că spectacolul Teatrului de Stat din Bacău place publicului. Aceasta nu înseamnă însă că nu i se mai pot aduce perfecționări, că nu i se mai pot scoate la lumină sensuri, făcîndu-l demn de autorul piesei — talentatul și multilateralul Victor Ion Popa.

MIRCEA ANDREI

Din viaţa organizaţiilor U.T.M.

Grija pentru studiul activiştilor

Activiştii utemişti trebuie să înveţe neconteniţ, să-şi lărgească permanent orizontul cunoştinţelor lor politice, culturale, economice.

Comitetul regional U.T.M. Ploeşti, ţinînd seama tocmai de această necesitate a luat măsura binevenită de a discuta cu fiecare activist în vederea încadrării în învăţămîntul de stat sau de partid, pentru a studia temeinic, în mod organizat. Astfel, tovarăşii Ion Ştefănov, Ion Bocşiţan, Constantin Nedel, cu Ion Petraş şi alţi activişti ai comitetului regional au fost îndrumaţi să-şi continue studiile pentru a absolvi învăţămîntul mediu. Alţi 9 activişti, printre care Ilie Gheorghe, Constantin Paraschiv, Mihai Minzicu, vor urma cursurile universităţii serale de partid.

Pe lîngă înscrierea activiştilor săi în învăţămîntul de stat şi de partid, comitetul regional U.T.M. a stabilit şi unele măsuri menite să vină în ajutor celor care studiază. Se vor organiza grupe de învăţătură care să ajute, de două ori pe săptămînă, pe cei care vor da examene în învăţămîntul de stat, va fi respectat cu stricteţe timpul liber al activiştilor pentru ca ei să poată studia etc.

Activişti culţi, cu pregătire multilaterală, care să constituie un exemplu pentru utemişti şi din acest punct de vedere, nu pică de-a gata. Ei se formează în munca de zi cu zi, timp îndelungat. În creşterea unor astfel de oameni un mare rol îl are învăţătura. Pentru a-i ajuta pe activiştii săi să devină astfel de oameni, Comitetul regional U.T.M. Ploeşti a luat aceste măsuri din timp, încă de la început de an în învăţămîntul de stat şi de partid.

A. AVRAM

O iniţiativă bună

Cînd drumurile s-au zvîntat au pornit şi autobusele din Alexandria spre Pîrlita. Gropile ce presărau din belşug şoseaua îndeosebi spre Broşteanca erau simţite de toţi călătorii. Dar, circula un autobus şi asta era principalul. Semnele totuşi ale ploilor ce aveau s-o însoţească l-a pus pe gînduri pe oameni. Drumul va fi impracticabil, autobusul nu va mai putea străbate. Singura soluţie era pietruirea şoselei. Piatra însă trebuia adusă de departe. Cei din satul Broşteanca au adus cîteva căruţe, dar munca era anevoioasă.

Apoi o veste a pricinuit discuţii între utemişti: din dealul Broşteancei s-a scos piatră. Tovarăşul Dumitru Chiţu, secretarul comitetului U.T.M. comunal, şi Marin Chircan le-au propus tinerilor să cerceteze în amănunt coasta dealului. Tinerii s-au împărţit în trei echipe. Unii au săpat la poalele dealului, alţii într-o viroagă, alţii pe creastă. Mai întîi au dat de nisip apoi cei de pe coastă au dat de piatră. Atunci s-au strîns toţi în acest loc şi au săpat, mai cu nădejde. Găsiseră piatră, piatră multă.

În zilele ce au urmat, alături de utemişti au venit să care piatră pentru repararea şoselei şi ceilalţi cetăţeni din Broşteanca. Aşa au putut repara şi pietrui şoseaua spre Alexandria pe o distanţă de trei kilometri.

Corespondent
GHEORGHE VOICHINECI

Instruirea concretă şi multilaterală a activului U.T.M.

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru).

Pînă nu de mult la comitetul regional U.T.M. Constanţa se organizau şedinţe care, deşi durau zile întregi, nu foloseau în mod concret la pregătirea activiştilor, care continua să fie făcută superficial. De curînd, luînd în discuţie necesitatea pregătirii multilaterale a activiştilor, biroul comitetului regional a stabilit organizarea unui program de instruire a lor cu principalele sarcini pe linie de organizaţie şi cu o serie de probleme culturale, program care să se organizeze spre sfîrşitul fiecărei luni. Tovarăşii Ion Pop şi Grigore Mărgeanu, secretari ai comitetului regional, fiind răspunzători de îndeplinirea lui.

Sfîrşitul lunii octombrie. Activiştii se întorc de pe teren. A început primul program de instruire a activiştilor. În primele două zile ale perioadei de pregătire s-a organizat o consfătuire cu tovarăşii Gheorghe Mărin, Petre Tomşneţ, Constantin Şandu şi Ivan Anore. Aceşti activişti au prezentat referate despre felul cum au îndrumat şi controlat ei munca organelor raionale şi a organizaţiilor de bază U.T.M. În discuţii s-au împărtăşit cele mai bune metode de muncă cu tineretul, potrivite cu specificul fiecărui loc de muncă.

Partea a doua a programului de instruire a cuprins predarea unor lecţii de geografie, istorie, matematici, limbi străine etc.

De asemenea, sub conducerea unui profesor, a fost purtată o discuţie despre evenimentele internaţionale, intitulată: „In faţa hărţii politice a lumii".

Pentru cei ce urmează cursurile învăţămîntului de stat se vor organiza cercuri de studii conduse de profesori, la materiile principale. In după amiezile zilelor de instruire s-au vizionat filme, spectacole teatrale. Vizitarea unor unităţi industriale şi agricole fruntaşe i-a ajutat pe activişti să cunoască mai bine problemele producţiei şi ale productivităţii muncii. La G.A.C. Palazu Mare activiştii s-au interesat de problemele dezvoltării ramurilor anexe ale gospodăriei colective, de organizarea şi retribuţia muncii. De asemenea s-a prevăzut o vizită la Şantierul naţional al tineretului de la Năvodari.

Aceste măsuri de cunoaştere concretă a problemelor actuale, de îmbogăţire a cunoştinţelor economice şi culturale, cît şi studierea atentă a hotărîrilor partidului şi ale C.C. al U.T.M. se dovedesc a fi extrem de eficace în munca activiştilor.

Colectivul laboratorului de automatizare al Iprochim din Capitală a obţinut în ultima vreme succese de seamă în construirea şi perfecţionarea aparatelor electronice necesare industriei noastre. Printre tipurile de aparate realizate şi perfecţionate de colectivul laboratorului se numără: pirometru cu dispozitivi electronici pentru reglarea temperaturii, analizatorul sonic de gaze, puntea electronică pentru măsurarea lichidelor etc.

In clişeu: tehnicianul Ştefan Pangracz supraveghind funcţionarea unuia dintre noile aparate.

LUNA MARII PRIETENII

La chemarea partidului

P. Koşelev

Tineretul sovietic a fost întotdeauna un ajutor de nădejde al Partidului Comunist în toate acţiunile şi iniţiativele sale.

Iniţiatorul măreţelor fapte eroice ale tineretului sovietic este Comsomolul. Această organizaţie politică de luptă numără în rîndurile sale 18 milioane de tineri şi tinere. Comsomoliştii antrenează în cele mai curajoase acţiuni, în cele mai grele sectoare ale construcţiei socialiste masele largi ale tineretului sovietic. Aşa s-a întîmplat în primii ani ai Puterii Sovietice, cînd tînărul stat sovietic a trebuit să lupte cu o economie dezorganizată şi în acelaşi timp să apere în luptele războiului civil cuceririle Marelui Octombrie. Aşa s-a întîmplat în anii primelor cincinale, cînd, la oraşe şi sate, tineretul era întotdeauna în sectoarele de frunte ale construcţiei socialiste.

Eroismul tineretului sovietic s-a manifestat şi mai mult în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei şi în anii de după război.

Şi în zilele noastre, tineretul sovietic este un ajutor activ şi de nădejde al Partidului Comunist. Ca mărturie a ataşamentului tineretului sovietic pentru cauza partidului este entuziasmul cu care el a răspuns la chemarea guvernului şi partidului comunist de a pleca la valorificarea pămînturilor înţelenite, de a pleca în masă la construirea noilor obiective industriale din raioanele de răsărit ale ţării. La chemarea Comitetului Central pentru valorificarea pămînturilor înţelenite au răspuns sute de mii de tineri şi tinere. Infruntînd greutăţile începutului, 300.000 de tineri patrioţi au plecat în Altai şi Kazahstan.

Şi iată că pe întinderi nesfîrşite, unde pămînturi roditoare au stat nefolosite de veacuri, într-un timp scurt au apărut sute de sovhozuri. In numai doi ani, în aceste raioane noii locuitori au valorificat 30 milioane hectare pămînturi înţelenite! Iată adevăratul eroism al tineretului sovietic. În raportul său la cel de al XX-lea Congres, tovarăşul N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., în numele Congresului, a mulţumit fierbinte comsomoliştilor şi tuturor acelora care au ajutat partidului să rezolve această importantă sarcină a valorificării pămînturilor înţelenite.

Cu acelaşi entuziasm au răspuns tinerii patrioţi sovietici la chemarea partidului de a completa rîndurile minerilor din Doneţ. 16.000 de comsomolişti au sosit astfel în Donbas din diferite oraşe ale Uniunii Sovietice şi au intrat în mine, pentru ca să ajute patriei să obţină o producţie sporită de cărbune.

Cu puţin timp în urmă, partidul a chemat tineretul să aleagă din rîndurile sale 1.500.000 tineri şi tinere care să participe la construcţia de noi uzine, hidrocentrale, mine de cărbuni, căi ferate în Siberia şi în Extremul Orient. Statul sovietic a hotărît să folosească cît se poate mai mult bogăţiile nesecate ale acestor raioane ale ţării, unde există toate condiţiile pentru dezvoltarea continuă a forţelor de producţie ale ţării.

Şi de data aceasta tineretul a răspuns cu entuziasm la chemarea partidului. In Siberia şi în Extremul Orient au plecat noi detaşamente de tineri entuziaşti. Pe ei îi aşteptau milioane de hectare de pămînturi roditoare nefolosite încă, rezerve mari de bogăţii ale subsolului, apele repezi ale Irtîşului, Eniseiului, Angarei cu imensele lor resurse de „cărbune alb". Oamenii de ştiinţă numesc zăcămintele de cărbuni de aici „marea de cărbune a Siberiei". Aici sînt concentrate pînă la 70 la sută din rezervele de cărbune ale ţării şi pînă la 80 la sută din forţa apelor din ţara noastră. In ce priveşte rezervele de minereuri, ele se numără cu milioanele de tone! In cel de al şaselea plan cincinal în raioanele de răsărit ale ţării se vor ridica peste 100 de uzine constructoare de maşini.

In prezent, mulţi tineri din patria noastră se îndreaptă spre vechiul orăşel siberian Bratsk. Aici s-a format deja o mare aşezare a constructorilor cunoscutei hidrocentrale de la Bratsk. Printre constructori se află cîteva mii de tineri şi tinere veniţi cu foi de drum comsomoliste. In primăvara acestui an cea de a V-a Plenară a C.C. al U.T.C.L. a hotărît ca lucrările acestei hidrocentrale să se desfăşoare sub patronajul Comsomolului. In curînd, pe Angara năvalnică se va înălţa cea mai mare hidrocentrală din lume.

Pe şantierele hidrocentralei de la Bratsk lucrează în prezent 68 brigăzi ale tineretului şi comsomoliştilor. Multe din ele îndeplinesc cîte două, două şi jumătate norme pe zi. De la Irkutsk pînă la Bratsk, prin locuri neumblate, printr-o taigă de veacuri, a trebuit să fie construită o linie de înaltă tensiune. Pentru îndeplinirea acestei sarcini grele s-au angajat comsomoliştii. Invingînd greutăţile, peste 1.000 de comsomolişti cu preţul unor mari eforturi au început construirea acestei linii.

In noile ţinuturi comsomoliştii nu vin ca oaspeţi sau sezonieri. Tinerii vin aici ca stăpini ai acestor locuri trezite la viaţă de ei, pentru ca şi de aici înainte să cultive aceste ţinuturi valorificate, să conducă noile centrale electrice, fabricile şi uzinele. Unii îşi aduc aici şi familiile, alţii îşi le formează aici, construiesc case, se statornicesc pentru totdeauna în aceste locuri. In felul acesta ei ajută partidului la rezolvarea unei sarcini nu mai puţin importantă ca valorificarea: popularizarea noilor ţinuturi valorificate.

Am putea da încă multe exemple care să dovedească ataşamentul tineretului faţă de cauza partidului şi statului sovietic. Să luăm doar plecarea comsomoliştilor la strîngerea recoltei. In acest an pămînturile desţelenite au rodit atîtea grîne încît noii locuitori n-au putut să le recolteze singuri. Şi de această dată tineretul patriei noastre a venit în ajutorul ţării. Tineri muncitori şi muncitoare, studenţi care erau în vacanţă au plecat cu foi de drum comsomoliste în Kazahstan, în Altai şi în alte regiuni ale Siberiei. Alături de aceştia au lucrat şi reprezentanţi ai tineretului din Polonia, Romînia, Bulgaria, Ungaria şi Cehoslovacia, care au venit să ajute tineretului sovietic pentru strîngerea recoltei de pe pămînturile desţelenite.

Inaltul patriotism al comsomoliştilor şi tineretului sovietic, eroismul nemărginit în munca de zi cu zi se bazează pe conducerea înţeleaptă a partidului comunist. Comsomolul învaţă neconteniţ de la partid să-şi întărească rîndurile, să învingă greutăţile, să lupte curajos pentru fapte mărețe. Partidul dă tineretului forţa necesară ca să învingă orice greutăţi. Tinerii şi tinerele din Uniunea Sovietică vor mai avea ocazia să răspundă încă de multe ori la chemarea partidului, de a pleca să lucreze acolo unde va fi nevoie de oameni curajoşi, îndrăzneţi.

Un renume de neinvidiat

De obicei, cînd paşii te poartă prin vreo comună pe unde au trecut tractoriştii, oamenii nu au de spus la adresa acestora decît vorbe de laudă. Dacă treci însă prin comuna Valea Călugărească şi dacă discuţi despre lucrările executate de mecanizatorii de la S.M.T.-Bărcăneşti, oamenii te vor întreba:

— Şi dumneata eşti de la S.M.T.-Bărcăneşti? Ce eşti dumneata acolo? Ia să-ţi spunem pe îndelete cîteva vorbuliţe...

Printre aceşti oameni se numără preşedintele gospodăriei agricole colective — tov. Zaharescu, preşedintele întovărăşirii agricole din comună — tov. Nicolae Ţicu, preşedintele sfatului popular comunal şi mulţi alţii. Oricine îţi va povesti că în primăvara acestui an, oamenii au aşteptat cu drag pe tractorişti. Aceştia au binevoit să sosească însă, abia cînd — neavînd încotro — oamenii sosesc din nou plugurile cu animale. Tractoriştii au cerut mii de scuze pentru întîrzierea lor şi... au început treaba.

Dacă un tren încearcă să scoată din întîrziere, o poate face, poate să sporească viteza. La un tractor însă, e posibil acest lucru? Oricine ştie că nu.

Tractoriştii însă, ca să recupereze timpul pierdut, i-au „dat bătaie" cu toată viteza. După o astfel de alergătură, se înţelege ce însămînţări s-au făcut. Cu alte cuvinte întîrzierea au scos-o pe seama calităţii lucrărilor executate aici şi pe seama multor piese de tractor care s-au uzat peste măsură.

„Ce a fost, a trecut", şi-au spus oamenii de aici. Acum au cules din timp recolta porumbului — care datorită unor astfel de lucrări „rapide" a fost destul de slabă — şi s-au mîngîiat cu gîndul că dacă vor însămînţa la vreme grîul, la anul pot uita cu desăvîrşire boroboaţa tractoriştilor.

Telefonul dat de sfatul popular Valea Călugărească la S.M.T.-Bărcăneşti părea să aibă deplină eficacitate. Dar nu a fost aşa. Au trebuit reveniri şi iar reveniri. In cele din urmă, s-au ivit şi tractoarele. Oamenii au răsuflat uşuraţi. „In sfîrşit — şi-au spus ei — e bine că au venit şi acum decît de loc".

Tractoarele au mers ce au mers pe cîmp şi s-au oprit după ce tăiaseră doar cîteva brazde. Responsabilul brigăzii nr. 1 — Badea Constantin — a declarat calm că pămîntul e „tare".

După aceasta, împreună cu ceilalţi cinci tractorişti — Nicolae Gheorghe, Ion Burducel, Alexandru Burducel, Sandu Valeriu şi Nicolae Goicea — considerînd că soarele e destul de puternic, au căutat umbra tractorului.

A trecut pe acolo vicepreşedintele sfatului popular comunal.

— Bună vreme, măi băieţi — le-a spus el.

— Bună să-ţi fie inima, bade— au răspuns.

— Apoi, măi băieţi, oricît de bună mi-o fi mie inima, mai mult mă doare pentru pămîntul ăsta, decît pentru somnul vostru.

— Las' bade, nu te necăji. Vezi norul ăla? Ei, mie parcă-mi spune cineva că o să plouă. Şi după ploaie, vedem noi.... Pămîntul e mai uşor de lucrat.

— Măi flăcăilor, nu va ploua. Nor ca ăsta a mai fost şi ieri şi alaltăieri. Şi a plouat? Nu! Ia apucaţi-vă mai bine de lucru!

— Ia nu mai cobi omule! Lasă-ne în pace că ştim noi ce facem.

A trecut pe aici şi tovarăşul Gheorghe Rădoiaş, împreună cu tovarăşul Dinu Marin — primul director, al doilea inginer la S.M.T.-Bărcăneşti. Au luat cîte un bulgăre de pămînt în mînă, l-au fărămiţat şi au exclamat: „Da, au dreptate, băieţii. E tare". Tractoriştii le-au ascultat mulţumiţi spusele şi şi-au mutat culcuşurile de la umbră la soare (să mai spună cineva că ei nu se mişcă!).

In cele din urmă a plouat. Atunci „harnicii" tractorişti s-au văitat că pămîntul e prea moale, deoarece a plouat mai mult decît s-ar fi aşteptat ei. Concluzia? Trebuie să mai aştepte pînă ce se va zvînta locul. Iar după aceea? Ei, nu-i nimic de neînţeles. Asaltul ogoarelor poate fi numit „metodă", atîta timp cît conducerea staţiunii îl permite.

Azi, dacă treci cumva pe la S.M.T.-Bărcăneşti şi întrebi dacă brigada I-a e codaşă, ţi se spune:

— Nu-u-u! Cum se poate să fie? Dar n-a fost niciodată codaşă. Şi-a îndeplinit pînă azi planul în proporţie de 25 la sută. Cum s-ar putea să fie codaşă? Ba chiar concurează la titlul de brigadă fruntaşă pe staţiune...

Iţi vin în gînd cuvintele vicepreşedintelui Sfatului Popular comunal din Valea Călugărească: „Nu ştim ce să mai facem, tovarăşe! Ne-am luat de gînduri. Zilele trecute i-am rugat pe tractorişti să dea şi cu grapele stelate. Ne-au spus că stelate n-au. Bine — le-am zis. Fie şi nestelate! Dar nici cu astea nu dau. Spun că se grăbesc. Doar băieţii trebuie să-şi... realizeze planul".

— Brigăzi codaşe aveţi? — întrebi, zîmbind.

— Codaşe? Avem destule. De pildă, brigada a 14-a care lucrează la gospodăria colectivă Tîrgşoru Vechi, n-a realizat decît 6 la sută din plan. Apoi mai avem alta la gospodăria agricolă colectivă din Rîfov. De acolo cel puţin ne-au sosit şi sezisări, cum că lucrările ar fi fost făcute de mîntuială. Dar noi — şi preşedintele comitetului de întreprindere, tovarăşul Ştefan Luca, îşi duse mîna la piept, în timp ce Mihai Minoiu, secretarul organizaţiei U.T.M., aprobă de cîteva ori prin mişcarea capului de sus în jos — noi nu credem să fie chiar aşa.

— De ce aveţi 8 tractoare în remiză? De ce sînt toate demontate chiar acum, în plină campanie?

— Astea, tovarăşe, sînt reparaţii planificate. Acum am hotărît să le reparăm, acum le reparăm. Asta e!...

Am cutezat să mă gîndesc mai departe. Dacă S.M.T.-ul are de realizat în toamna acestui an 9700 de hantri şi pînă azi nu a realizat, decît 15 la sută, dacă staţiunea deserveşte 5 gospodării colective, 20 întovărăşiri şi o serie de sate şi comune cu sector individual, oare cînd vor termina cu însămînţările?

Ce ne pot spune la toate astea tovarăşul director şi tovarăşul inginer-şef de la S.M.T.-Bărcăneşti?

ION TEOHARIDE
corespondentul
„Scînteii tineretului"
pentru regiunea Ploeşti

Delegaţia parlamentarilor francezi în vizită prin ţară

Vineri dimineaţa, membrii delegaţiei parlamentare franceze, în frunte cu Lucien Begouin, deputat de Seine et Marne, membru al grupului republican radical şi radical-socialist, şi-a început călătoria în ţară.

In primele ore ale dimineţii, după ce au trecut prin oraşul Ploeşti, oaspeţii au sosit la schela petroliferă Boldeşti. Aici parlamentarii francezi au vizitat diferite instalaţii. Apoi oaspeţii francezi au vizitat la sectorul Ploeşti al schelei Boldeşti sondele în foraj de explorare.

La amiază, membrii delegaţiei au sosit la Sinaia, unde au vizitat Muzeul Peleş. El au urcat apoi la Hotelul Cota 1.400. Aci comitetul executiv al regiunii Ploeşti a oferit un prînz în cinstea parlamentarilor francezi.

După amiază membrii delegaţiei parlamentare franceze au sosit la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din Hărman, regiunea Stalin. După ce au vizitat diferite sectoare ale gospodăriei, oaspeţii au rugat pe preşedintele gospodăriei Ion Gîrceag să le vorbească despre organizarea acesteia, despre metodele de muncă ale colectiviştilor şi despre felul cum este retribuită munca lor.

In vizita lor în regiunea Ploeşti şi regiunea Stalin parlamentarii francezi au fost însoţiţi de acad. V. Mîrza, G. Vasilichi, Nicolae Belu, deputaţi în Marea Adunare Naţională de funcţionari superiori ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale precum şi de Pierre Francfort, ministrul Franţei la Bucureşti şi de Jean Deciry, consilier.

Vineri seara comitetul executiv al sfatului popular regional al regiunii Stalin a oferit o masă în cinstea delegaţiei parlamentare franceze.

Informaţii

Vineri dimineaţa s-a înapoiat în Capitală, dintr-un turneu întreprins în R.P.F. Iugoslavia, orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu" şi formaţia de dansuri a Ansamblului de cîntece şi dansuri al Sfatului Popular al Capitalei R.P.R.

★

Sub auspiciile Societăţii Ştiinţelor Medicale din R.P.R., vineri seara, la Casa Universităţii, prof. dr. Ferdinand Hoff, din R.F. Germană care se află în ţara noastră la invitaţia IRRCS, a vorbit despre „Clinica îmbolnăvirilor glandei suprarenale".

★

La invitaţia Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, joi a sosit în Capitală ziaristul italian Livio Colacanti, redactor la ziarul „Il Globo" din Roma.

★

Filmul italian „Povestiri din Roma", care va începe să ruleze pe ecranul lat al cinematografului „Republica" în primele zile ale lunii noiembrie, va fi însoţit de reportajul cinematografic în culori pe ecran lat „Primele semne", o realizare recentă a Studioului de filme documentare „Alexandru Sahia".

Reportajul „Primele semne" în regia lui Mircea Popescu, imaginea Paul Holban aduce pe ecran imaginea celor dintîi soli care vestesc sosirea iernii în împărăţia munţilor Carpaţi.

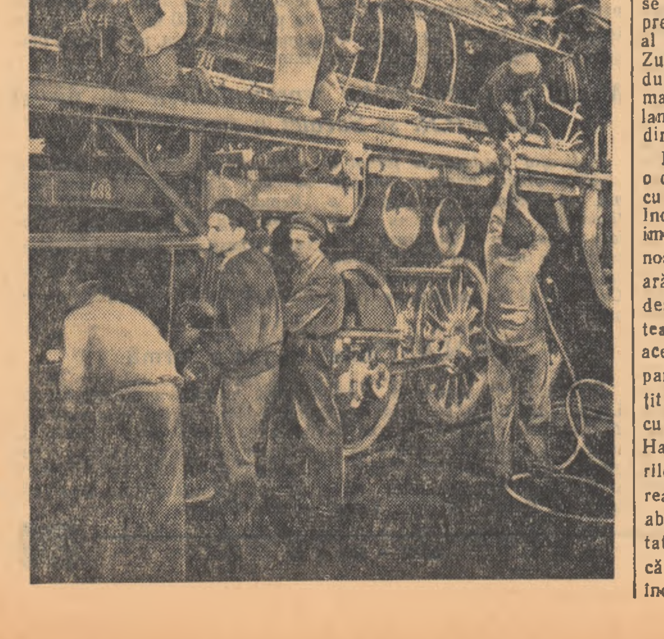
Vizitele specialiştilor iugoslavi

Delegaţia de specialişti iugoslavi din domeniul silviculturii şi industriei lemnului care se află în ţara noastră îşi continuă vizitele în exploatări forestiere şi întreprinderi ale industriei lemnului. Miercuri 24 octombrie oaspeţii au vizitat unele păduri de stejar din zona de deal de pe cuprinsul Regiunii Autonome Maghiare unde se execută lucrări pentru refacerea lor.

In cursul aceleaşi zile specialiştii iugoslavi au fost oaspeţii muncitorilor de la fabrica de mobilă „Simo Geza" din Tg. Mureş. In timpul vizitei oaspeţii iugoslavi au urmărit cu mult interes procesul tehnologic de fabricare a mobilei, care în bună parte este mecanizat şi s-au interesat de căile folosite de colectivul fabricii pentru reducerea preţului de cost şi îmbunătăţirea calităţii mobilei. Tot miercuri delegaţia iugoslavă a vizitat Palatul Cultural şi Biblioteca „Teleki" din Tg. Mureş.

Brigada condusă de comunistul Iosif Francisc, de la fabrica de locomotive a Combinatului Metalurgic Reşiţa, execută măsurarea distribuţiei la locomotivele C.F.R. tip 150.000. După această operaţie urmează proba pe parcurs pe linie şi proba de tracţiune. Apoi, locomotiva e dată în folosinţă.

In fotografie: membrii brigăzii în timpul lucrului.

Parlamentarii indonezieni despre ţara noastră

Reporterul obişnuit să consemneze impresiile oaspeţilor străini despre patria noastră încearcă un sentiment de profundă satisfacţie atunci cînd înregistrează declaraţii dominate de simpatie şi admiraţie.

Ii ascultăm pe conducătorii delegaţiei parlamentare indoneziene la conferinţa de presă de la Casa Ziariştilor. Vorbea dl. Hardi, preşedintele grupului parlamentar al Partidului Naţional. Alături de el se aflau Kvai Hardji Cicvan, vicepreşedintele grupului parlamentar al partidului Maşumi, Saifuddin Zuhri, secretar general al partidului Nahdatul Ulama, Sakvirman, preşedintele grupului parlamentar al Partidului Comunist din Indonezia.

Dl. Hardi a dorit să ne expună o declaraţie care ne-a familiarizat cu cîteva probleme actuale ale Indoneziei şi a exprimat sumar impresiile culese în Romînia. Cunoscutul om politic indonezian a arătat că o vizită de 5 zile este desigur insuficientă pentru a putea ajunge la concluzii. Cu toate acestea, pretutindeni unde au fost parlamentarii indonezieni au simţit o caldă prietenie şi au rămas cu impresii foarte frumoase. Dl. Hardi — după ce-a înfăţişat locurile vizitate — şi-a relatat părerea că poporul romîn munceşte cu abnegaţie pentru a construi societatea socialistă şi că este convins că-şi va duce la îndeplinire opera începută.

Intrebările corespondenţilor de presă au pus în discuţie probleme ale relaţiilor romîno-indoneziene. Dl. Hardi a subliniat într-unul din răspunsuri că există posibilităţi de lărgire a schimburilor comerciale şi că tratative între delegaţii de specialitate ar putea determina acorduri concrete. In privinţa stabilirii relaţiilor diplomatice romîno-indoneziene, dl. Hardi a spus că delegaţia va relata guvernului indonezian cele discutate în Romînia şi că guvernele celor două ţări vor studia această problemă importantă. Alte întrebări s-au referit la situaţia internă din Indonezia şi la politica externă a Indoneziei.

Răspunzînd întrebării unui corespondent al ziarului nostru, dl. Saifuddin Zuhri a vorbit despre mişcarea de tineret din Indonezia pe care a caracterizat-o ca fiind foarte diversă, mişcare care pune însă de-o parte deosebirile de concepţii atunci cînd este vorba de interesele naţionale.

Se terminase şirul întrebărilor şi răspunsurilor. Ne-am adresat d-lui Hardi cu rugămintea de a scrie cîteva cuvinte pentru cititorii noştri. Dînsul ne-a înmînat următoarea declaraţie:

„Tineretului romîn! Voi sînteţi floarea poporului romîn. Datorită acestui lucru credem că veţi munci cu abnegaţie pentru a întări ţara dumneavoastră. Vă transmitem salutul cordial al tineretului indonezian".

E. O.

Recepţie în cinstea delegaţiei parlamentare indoneziene

Vineri seara, preşedintele Marii Adunări Naţionale a R.P.R, Constantin Pîrvulescu a oferit o recepţie la Palatul Marii Adunări Naţionale cu prilejul vizitei în ţara noastră a delegaţiei parlamentare a Republicii Indonezia.

La recepţie au luat parte membrii delegaţiei parlamentare indoneziene, în frunte cu dl. Hardi, preşedintele delegaţiei, preşedintele grupului parlamentar al Partidului Naţional.

Au participat: acad. M. Sadoveanu, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Emil Bodnăraş, Alexandru Moghioroş, Ştefan Voitec, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Tiţă Florea, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, Th. Iordăchescu, preşedintele Comisiei pentru afaceri externe a Marii Adunări Naţionale, Constanţa Crăciun, ministrul Culturii, N. Bădescu, O. Berlogea, acad. P. Constantinescu-Iaşi, Gh. Diaconescu, C. Popescu, Marin Stancu, M. Suder, miniştri, Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, Th. Rudenco, locţiitor al Ministrului Afacerilor externe, M. Macavei, preşedinte de onoare al I.R.R.C.S., M. Petri, locţiitor al Ministrului Comerţului Exterior, ing. A. Vlădoiu, preşedintele Sfatului Popular al Capitalei, A. Breitenhofer, I. Grama, prof. univ. N. Sălăgeanu, Şt. Ţone, Gh. Vidraşcu, acad. Şt. S. Nicolau, şi alţi deputaţi ai Marii Adunări Naţionale, conducători ai instituţiilor centrale şi reprezentanţi ai organizaţiilor economice, personalităţi ale vieţii ştiinţifice şi culturale, reprezentanţi ai presei.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

La recepţia care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, preşedintele Marii Adunări Naţionale, Constantin Pîrvulescu, şi preşedintele delegaţiei parlamentare indoneziene dl. Hardi au toastat pentru promovarea şi strîngerea continuă a legăturilor de prietenie dintre poporul romîn şi poporul indonezian, pentru întărirea păcii în lume.

Acceptînd invitaţia Marii Adunări Naţionale de a vizita ţara noastră în care ca şi la dv. freamătă de bucurie şi viaţă oameni harnici şi liberi — a spus printre altele tov. Constantin Pîrvulescu — dv. aţi arătat dorinţa tinerei republici Indonezia de a strînge cu căldură mîinile pe care i le întind prietenii din toată lumea, prietenii d-voastră din Republica Populară Romînă.

Legăturile dintre popoarele romîn şi indonezian s-au statornicit relativ de curînd. Dar sîntem convinşi că vizita dv. nu va avea caracterul unei simple luări de contact ci ea va contribui la lărgirea legăturilor existente, astfel încît să cuprindă cît mai multe domenii de activitate care interesează ţările noastre.

Noi admirăm dîrzenia dv. şi vă dorim spor şi succes în acţiunea pe care o întreprindeţi pentru consolidarea economică şi politică a tînărului dv. stat independent şi liber.

Fiţi încredinţaţi că poporul romîn îşi îndreaptă întreaga sa simpatie spre poporul indonezian, colaborator neobosit pe tărîm internaţional în lupta comună care se duce pentru întărirea şi menţinerea păcii în lume, pe baza hotărîrilor Conferinţei de la Bandung.

Noi am dori ca în toate ţările lumii să fie pace şi prietenie — a spus printre altele dl. Hardi. Politica guvernului indonezian se bazează pe pace şi prietenie în lumea întreagă. Aceste principii au fost concepute la conferinţa ţărilor din Africa şi Asia de la Bandung.

Poporul indonezian îşi construieşte acum ţara sa după cum şi poporul romîn este angajat în construcţia ţării sale. Noi am văzut cum poporul romîn avînd în frunte pe conducătorii săi munceşte pentru construirea socialismului. Vă invit să ridicăm paharul pentru fericirea şi prosperitatea poporului romîn şi poporului indonezian, pentru conducătorii lor, pentru prietenia dintre poporul romîn şi poporul indonezian.

Delegaţie de activişti culturali din U.R.S.S. în regiunea Constanţa

Intre 22 şi 25 octombrie, delegaţia de activişti culturali din U.R.S.S. în frunte cu P. P. Klimentov, prim locţiitor al Direcţiei culturale a regiunii Moscova a vizitat regiunea Constanţa.

In satul Vadu Oii din raionul Hîrşova şi comuna Mihai Viteazu din raionul Istria, membrii delegaţiei au discutat cu colectivişti şi întovărăşiţi despre probleme ale muncii culturale din această perioadă, în satele regiunii. Oaspeţii au vizitat apoi centrul piscicol din Jurilovca şi oraşul Tulcea, unde s-au interesat de felul cum se desfăşoară munca culturală în rîndul pescarilor.

In ziua de 25 octombrie delegaţia de activişti culturali din U.R.S.S. s-a întîlnit la Casa de creaţie din oraşul Constanţa cu activişti culturali ai secţiei culturale a sfatului popular regional, ai Muzeului regional şi ai Bibliotecii regionale Constanţa cu care au avut un schimb de experienţă.

(Agerpres)

Soprana Valentina Maximova în „Traviata"

Vineri seara, soprana de coloratură Valentina Maximova, solistă a Teatrului de Operă şi Balet „S. M. Kirov" din Leningrad a cîntat pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. în opera „Traviata" de Verdi.

Ca şi acum doi ani, cînd a cîntat de asemenea pe scena Teatrului de Operă şi Balet Valentina Maximova a cucerit pe auditori de la ridicarea cortinei şi pînă la acordurile finale. Ea a cîntat cu uşurinţă şi căldură dificilele arii de coloratură ale Violetei, împletind cu măiestrie minunatele-i calităţi vocale cu o tehnică impecabilă şi un joc de scenă plin de nuanţe.

In aplauzele spectatorilor, artiştii romîni au felicitat la sfîrşitul spectacolului pe cîntăreaţa sovietică pentru interpretarea desăvîrşită şi i-au oferit flori.

(Agerpres)

Recepția oferită de N. A. Bulganin în cinstea delegației belgiene

MOSCOVA. — La 25 octombrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în Palatul Mare al Kremlinului o recepție în cinstea lui Achille Van Acker, primul ministru al Belgiei și a lui Paul Henri Spaak, ministrul Afacerilor Externe.

N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și A. Van Acker, primul ministru al Belgiei, au rostit cuvîntări.

In cuvîntarea sa, N. A. Bulganin a spus între altele:

Am fost bucuroși să facem cunoștință cu eminenții oameni de stat ai Belgiei ca dl. Van Acker și dl. Spaak, și să avem cu ei un schimb sincer de vederi atît în problemele internaționale, cît și în probleme privind relațiile dintre țările noastre.

Intrevederile și convorbirile noastre care s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și care s-au caracterizat prin năzuința comună de a se ajunge la o înțelegere reciprocă, au fost utile și încununate de succes, ne-au ajutat să ne cunoaștem îndeaproape și să ne înțelegem mai bine unii pe alții. Cred că am avut o convorbire foarte bună și sinceră cu dl. Van Acker și dl. Spaak.

Un rezultat concret și practic al vizitei în Uniunea Sovietică a primului ministru și ministrului Afacerilor Externe ai Belgiei îl constituie acordul de colaborare culturală între U.R.S.S. și Belgia semnat astăzi.

Mă folosesc de acest prilej pentru a-l ruga pe dl. Van Acker, care va părăsi la 26 octombrie Uniunea Sovietică, să transmită în numele poporului sovietic un salut prietenesc și urări de bine poporului belgian.

In cuvîntarea de răspuns primul ministru al Belgiei, Van Acker, a declarat între altele:

Pentru prima oară un șef al guvernului belgian a sosit într-o vizită oficială în U.R.S.S. Pentru noi, belgienii, aceasta reprezintă un eveniment istoric și, aș spune, simbolic. Recunoaștem sincer că această vizită ar fi fost imposibilă acum cîțiva ani. Inseamnă că s-a petrecut ceva important, și acest lucru este neîndoielnic.

Doresc din toată inima ca, după această întîlnire, după aceste tratative, prietenia dintre popoarele noastre să se întărească și relațiile dintre cele două guverne ale noastre să se bazeze pe o mai mare înțelegere reciprocă.

Rezoluția plenarei a 8-a a C.C. al P.M.U.P.

VARȘOVIA 26 (Agerpres). — Agenția P.A.P. anunță că plenara a 8-a a C.C. al P.M.U.P. a adoptat o rezoluție în încheierea discuțiilor pe marginea cuvîntării rostite în cadrul plenarei de tovarășul W. Gomulka.

„Comitetul Central, se spune în introducerea rezoluției, declară că sarcina hotărîtoare pentru dezvoltarea viitoare a Poloniei este în prezent consolidarea rolului conducător al partidului nostru ca forță politică și ideologică călăuzitoare a clasei muncitoare, a națiunii poloneze, a statului popular".

„Partidul, arată rezoluția, trebuie să se situeze în fruntea clasei muncitoare și a tuturor forțelor socialiste conducătoare ale națiunii în procesul de lichidare a rămășițelor, greșelilor și denaturărilor din perioada trecută în scopul de a duce acest proces pînă la capăt, în ciuda inevitabilelor greutăți și șovăieli de trecere, împotriva manevrelor forțelor reacționare.

Numai cu această condiție vom izola și vom neutraliza forțele reacțiunii care își intensifică activitatea, încercînd să agraveze lupta de clasă și străduindu-se să profite de democratizarea vieții politice din țară, împotriva socialismului și astfel împotriva democrației, și să sape o prăpastie între Polonia și Uniunea Sovietică".

In rezoluție sînt prezentate în continuare sarcinile partidului în domeniul îmbunătățirii activității și vieții de partid, în vederea întăririi coeziunii rîndurilor partidului, a întăririi spiritului de răspundere pe toate eșaloanele.

In legătură cu campania electorală în vederea alegerilor pentru Seim, în rezoluție se subliniază: „Partidul își va desfășura campania electorală în cadrul Frontului național, conștient de răspunderea sa pentru întărirea mai departe a statului de democrație populară și pentru apărarea dezvoltării socialiste a țării".

Trecînd la problemele vieții economice, rezoluția enumeră o serie de măsuri în domeniul industriei, pentru sporirea producției, pentru îmbunătățirea aprovizionării cu mărfuri a populației, pentru aprovizionarea industriei cu materii prime și pentru realizarea planului de construcții de locuințe.

In continuare, rezoluția cuprinde măsurile pe care partidul intenționează să le ia în agricultură.

In ultima parte a rezoluției se subliniază: „Lupta pentru democratizare, pentru construirea socialismului și consolidarea rolului conducător al partidului este legată în modul cel mai strîns de apartenența poporului polonez la lagărul statelor socialiste, de participarea lui la mișcarea internațională a forțelor socialismului și progresului, la lupta pentru destindere și coexistență pașnică".

„Partidul nostru, se subliniază în rezoluție, leagă în mod indisolubil interesele poporului polonez de principiul de nezdruncinat al alianței sovieto-poloneze, de interesele întregului lagăr socialist".

„In îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste — se spune în încheiere în rezoluție — partidul folosește experiența primei țări socialiste, Uniunea Sovietică și a celorlalte țări care tind spre aceleași țeluri ca noi. Partidul va căuta căi și soluții decurgînd din condițiile specifice ale țării noastre și din dezvoltarea noastră istorică în conformitate cu interesele clasei muncitoare poloneze și poporului polonez. Partidul este de părere că drumurile dezvoltării socialiste pot fi diferite în țări și condiții istorice diferite și că bogăția de forme pe care le îmbracă dezvoltarea socialistă favorizează consolidarea ei pe scară internațională".

Măsuri pentru restabilirea ordinei la Budapesta

BUDAPESTA 26 (Agerpres). — Posturile de radio din R.P. Ungară au transmis în dimineața zilei de vineri un comunicat al Ministerului de Interne. In scopul de a feri populația de atacurile bandelor contrarevoluționare înarmate — se arată în comunicat — se stabilește ca în afara uzinelor comunale și a brutăriilor, celelalte întreprinderi să nu lucreze.

Ministerul Comerțului și Alimentației a chemat pe lucrătorii din magazinele alimentare și de desfacere a pîinii, pe lucrătorii din brutării și pe conducătorii de vehicule ce transportă alimente și pîine să depună eforturi pentru aprovizionarea în bune condiții a populației. La 26 octombrie au început să apară ziarele.

Circulația pe străzi a fost permisă numai ziua.

In unele puncte ale orașului au continuat lupte împotriva bandelor contrarevoluționare. Organizațiile raionale acordă guvernului un larg sprijin în restabilirea ordinei. In cartierul 3 și alte cartiere ale orașului s-au predat mai multe grupe înarmate.

Referindu-se la fărădelegile comise de bandele de criminali înarmați postul de radio Budapesta relatează că acestea au atacat spitale și au distrus ambulanțe care transportau răniți.

Guvernul a lansat un apel prin care cheamă pe oamenii muncii să participe la lichidarea tuturor contrarevoluționarilor.

In cursul zilei de vineri tov. Nagy Imre, președintele Consiliului de Miniștri a primit o delegație a muncitorilor din Miskolcz-Borșod.

Tot în cursul după amiezii de vineri s-a transmis o declarație a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria în care cere să se pună capăt vărsării de sînge. In această declarație se arată că urmează să se formeze un nou guvern în frunte cu Nagy Imre membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria — spune între altele declarația — stă ferm pe poziția democrației socialiste. El este hotărît să apere cuceririle democratice și să nu se abată de la cauza socialismului. Programul său corespunde unirii tuturor patrioților unguri cinstiți.

Comitetul Central — se spune în declarație — nu uită că democrația populară are dușmani înrăiți, gata de orice, și cheamă pe comuniști, pe muncitori, forțele armate, pe foștii partizani, pe apărătorii dîrzi ai puterii populare să procedeze fără milă și să-i nimicească pe aceia care atacă cu arma puterea de stat, și care pînă la termenul fixat nu vor depune armele.

La 20 ianuarie 1957

Alegeri pentru Seimul R. P. Polone

VARȘOVIA 26 (Agerpres). — P.A.P. transmite: In conformitate cu hotărîrea Seimului Republicii Populare Polone privind alegerile pentru Seim, Consiliul de Stat al Republicii Populare Polone a adoptat la 26 octombrie 1956 o hotărîre prin care se fixează ca dată a alegerilor ziua de 20 ianuarie 1957.

Sosirea la Bonn a ambasadorului U.R.S.S. în R. F. Germană

BONN 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 octombrie a sosit la Bonn A. A. Smirnov ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R.F. Germană.

Pe aeroport ambasadorul A. A. Smirnov a făcut o declarație.

Interzicerea adunării naționale a tinerelor fete din Franța

Intre 24 și 27 octombrie trebuia să se desfășoare la Bruxelles — capitala Belgiei — Intîlnirea tinerelor fete din Europa pentru pace și fericire. După avizul nefavorabil al guvernului francez de a se ține la Paris Intîlnirea, guvernul belgian a declarat în rîndul său ca inoportună desfășurarea Intîlnirii la Bruxelles. Tinerele fete din numeroase țări care au luat cunoștință cu regret de aceste măsuri n-au încetat însă lupta și activitatea lor.

De curînd, Uniunea Tinerelor Fete din Franța a hotărît să organizeze în suburbia pariziană Romainville la 27 și 28 octombrie o adunare națională a tinerelor fete franceze consacrată apărării păcii și prieteniei între popoare. Se prevăzuse ca în timpul celor două zile, la Paris, să se prezinte participantele la Intîlnirea tinerelor fete din Europa și să se facă dezbateri asupra activităților viitoare privind dezvoltarea largă și pe mai departe a luptei tineretului femenin pentru drepturile sale, pentru pace și prietenie cu toate tinerele fete de pe glob.

Deunăzi s-a aflat însă că prefectul poliției Parisului a interzis această adunare. După cum relatează ziarul „L'Humanité" Uniunea Tinerelor Fete din Franța a protestat energic împotriva acestei măsuri arbitrare.

Dorința tinerelor fete de a-și manifesta aspirațiile lor, de a face să fie auzită voința lor de pace nu poate fi oprită în ciuda obstacolelor ridicate

Liga tineretului comunist din Anglia

John Mos
secretar național al Ligii Tineretului Comunist din Marea Britanie

Pentru zilele de 27 și 28 octombrie Liga Tineretului Comunist din Anglia și-a convocat cel de-al 21-lea Congres național.

Acest eveniment va constitui un prilej de trecere în revistă a activității Ligii noastre. Ea a luat ființă în anul 1922 ca urmare a creșterii mișcării revoluționare de după primul război mondial determinată mai ales de Revoluția din Octombrie.

Deși Liga noastră nu cuprinde un număr prea mare de membri, noi sîntem mulțumiți de faptul că ea se integrează în mișcarea comunistă din țara noastră.

In tot timpul existenței sale, Liga Tineretului Comunist din Anglia a reușit să mobilizeze cu succes pe membrii ei la acțiuni patriotice, de interes general. Astfel, membrii ei au sprijinit îndeaproape masele de muncitori în timpul grevei generale din 1926.

Datorită activității depuse de Ligă o mare parte a tineretului englez a militat activ pentru pace, împotriva fascismului. Mulți dintre cei mai buni fii ai ei, încadrați în rîndurile brigăzii internaționale din Spania, au luptat cu arma în mînă între anii 1936—1938.

Astăzi Liga Tineretului Comunist este unica organizație revoluționară de tineret din Anglia care activează pe scară națională. Cu un an în urmă, Liga tineretului laburist din cadrul partidului cu același nume a fost dizolvată fără ca membrii ei să fie consultați. In prezent tinerii laburiști au dreptul să activeze în mod organizat numai într-un cadru restrîns. In actualele condiții Liga se străduiește să-și lărgească rîndurile, să întărească influența sa pentru a deveni o organizație de masă a tineretului progresist britanic. Considerăm pozitiv faptul că am reușit să stabilim o conducere națională permanentă, iar ziarul „Challenge" — organul Ligii Tineretului Comunist — de 21 de ani apare în mod regulat.

Ca la orice organizație de tineret, programul de activitate al Ligii noastre s-a schimbat după nevoile și cerințele tineretului. Iată cum poate fi rezumat, pe scurt, programul de luptă al Ligii noastre: să se asigure posibilități egale de studiu; salarii mai bune — la muncă egală, salariu egal; locuințe; extinderea drepturilor democratice ale tineretului, inclusiv dreptul de a vota la 18 ani; încetarea oricărei discriminări de rasă, culoare, sex sau religie; lupta pentru pace și prietenie; colaborarea cu alte organizații de tineret și cu toate popoarele lumii.

Liga noastră sprijină activ Federația Mondială a Tineretului Democrat. Ea sprijină de asemenea lupta popoarelor pentru pace și independență națională precum și lupta tineretului din colonii.

Liga educă tineretul în spiritul ideologiei socialiste și răspîndește ideile progresiste în mijlocul tinerei generații. Ce s-ar putea spune despre campaniile și activitățile noastre prezente? Din 1952 am pus în centrul activității noastre cererea de reducere a duratei serviciului militar. Am militat de asemenea pentru retragerea trupelor engleze din colonii, mai ales din Kenya și Cipru.

Cînd am inițiat, cu ani în urmă, campania pentru reducerea duratei serviciului militar, practic vorbind eram singuri. In prezent această cerere este susținută de către milioane de muncitori și tineri englezi. Ca rezultat al întrunirilor, a manifestațiilor, interpelărilor făcute în Parlament, s-a născut un puternic curent popular care a determinat guvernul să plece urechea la cererile noastre. Congresul sindicatelor britanice care numără 8 milioane de membri a votat în unanimitate pentru reducerea serviciului militar. Iată un exemplu care arată cît de puternic a fost răsunetul cererii noastre.

Istoricul act întreprins de guvernul egiptean — naționalizarea Canalului de Suez — a determinat guvernul englez, după cum bine se știe, să-și făurească planuri războinice. Planurile agresive preconizate împotriva Egiptului au fost primite cu răceală și înfierate de tineretul nostru iubitor de pace. Pentru prima oară, în ultimii zece ani, ziarul liberal „Manchester Guardian" a publicat scrisoarea a doi tineri soldați de rezervă trimiși în Cipru. In această scrisoare ei critică politica dusă de guvern declarînd că ar fi trebuit să stea acasă, să meargă la lucru, nu să fie trimiși în Orientul Mijlociu.

Liga noastră recunoaște fără rezerve actul guvernului egiptean. Noi cerem guvernului să-și schimbe politica față de problema Suezului astfel încît să nu amenințe viața tinerilor noștri, trimițîndu-i în masă în regiunea Mării Mediterane.

In decursul activității depuse noi am luptat pentru a făuri unitatea cu alte organizații de tineret și cu tineretul în general. Recent, a fost redactat un raport semi-oficial intitulat „Cetățenii de mîine". Acest raport cuprinde părerile funcționarilor publici și particulari, generalilor, preoților, oficialităților guvernamentale, profesorilor universitari, asupra tineretului. Raportul nu conține însă nici măcar o singură părere a unui tînăr sau tinere. Drept răspuns, Liga noastră a scos un memorandum intitulat: „Cetățenii de mîine vorbesc". Acest lucru a fost necesar întrucît raportul „Cetățenii de mîine" a fost redactat exclusiv de către funcționari guvernamentali. Memorandumul nostru a fost trimis tuturor organizațiilor de tineret din Anglia împreună cu sugestii pentru discuții și acțiuni comune. Acest fapt a avut drept rezultat strîngerea relațiilor de prietenie cu mai mult de 14 organizații naționale de tineret cu care mai înainte aveam slabe legături. In ciuda tuturor acestor rodnice activități, Liga noastră nu a devenit încă o organizație masivă de tineret așa cum au nevoie tinerii și muncitorii din Anglia.

Cel de-al 21-lea Congres are sarcina de a da mai multă atenție anumitor activități, în special acelor activități care sînt legate mai strîns de viața tineretului.

Trebuie să recunoaștem că deși s-au făcut pași însemnați spre îmbunătățirea activității organizației, multe sectoare ale muncii noastre sînt încă lipsite de vigoare, iar campaniile duse de noi sînt oarecum lipsite de colorit. Trebuie să organizăm pe viitor programe variate și interesante, campanii politice culturale, sociale și sportive care să intereseze deopotrivă pe membrii noștri ca și pe cei care simpatizează cu Liga noastră.

Sperăm că cel de-al 21-lea Congres va întări Liga noastră, iar influența ei va crește mai mult printre tinerii englezi iubitori de pace.

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale Domnului Chivu Stoica
Președintele Consiliului de Miniștri

BUCUREȘTI

Vă rog să primiți viile mele mulțumiri pentru călduroasa primire pe care mi-ați făcut-o.

P. GARUFALIAS
împuternicit extraordinar al guvernului grec

Sport

Vă prezentăm un colectiv sportiv fruntaș: „RECOLTA M. A."

Cu cîțiva ani în urmă, activitatea colectivului sportiv „Recolta" Ministerul Agriculturii se rezuma doar la 2—3 echipe sportive care înglobau circa 30—40 de tineri. In general, atenția principală a colectivului era îndreptată spre activitatea sportivilor clasificați.

In ultimul timp însă, activitatea sportivă din acest colectiv s-a îmbunătățit simțitor. Astăzi, colectivul sportiv „Recolta" Ministerul Agriculturii cuprinde în cele zece secții pe ramuri de sport peste 1.400 de membri.

Dacă în trecut activitatea sportivă se ducea unilateral, neglijîndu-se în cea mai mare parte activitatea sportivă de masă, astăzi s-a ajuns să se împletească în mod armonios activitatea sportivă de performanță cu cea de masă. Pentru a ilustra aceasta e suficient să vă prezentăm doar cîteva cifre. La Spartachiada de vară a tineretului din anul acesta au luat parte 661 tineri, dintre care peste 100 de fete. De mare popularitate s-au bucurat și concursurile sportive de masă organizate de colectiv, imediat după terminarea Spartachiadei de vară a tineretului la: volei, fotbal, baschet, handbal, popice, tenis de masă, șah, canotaj și tir la care au luat parte peste 850 de tineri.

In urma acestor concursuri au luat ființă noi echipe de volei, baschet, popice. Peste 120 noi tineri s-au înscris în secțiile colectivului. Vorbind de activitatea sportivă de masă, nu se pot trece cu vederea rezultatele obținute de colectiv pe linia antrenării tinerilor la trecerea normelor complexului G.M.A. Astfel din totalul membrilor colectivului sportiv, peste 400 au devenit numai în ultimul timp purtători ai insignei G.M.A. gradul I și gradul II.

Paralel cu activitatea sportivă de masă, în cadrul colectivului se desfășoară și o vie activitate competițională cu caracter de performanță. In secția de atletism, de pildă, activează peste 50 de tineri. Printre aceștia fac parte Licher Rudolf, dublu campion republican de juniori și recordmen la juniori la proba de 1.000 m. obstacole, Dumitru Dragomir, Nicolae Cămărașu și mulți alți atleți fruntași. Secția de volei are 3 echipe care participă în campionatul orășenesc iar una în cel regional. De menționat că echipa de băieți ocupă primul loc în clasamentul campionatului orășenesc București. Secția de ciclism cuprinde aproape 30 de sportivi printre care cicliști fruntași ca Petrescu Gabriel, Glodea Dobre, I. Minulescu și alții.

Anul trecut, colectivul sportiv a luat inițiativa înființării unei secții de pentatlon, și a unei școli de conducători auto și moto care au dat, amîndouă, rezultate cît se poate de bune.

O atenție deosebită acordă colectivul sportiv lărgirii bazei materiale. Astfel, în prezent colectivul dispune de o sală de sporturi, o sală cu două piste pentru popice, un bazin de înot, 2 terenuri de volei, 1 teren de baschet, 1 teren de handbal redus și 1 teren de tenis de cîmp.

Pe bună dreptate se pune întrebarea: care-i secretul succeselor acestui colectiv sportiv? La aceasta ne-a răspuns tov. Gh. Cliba din cadrul consiliului central al asociației „Recolta".

— Nu e nici un secret. Succesul se datorește în primul rînd colaborării și ajutorului acordat colectivului sportiv de către organizația de bază U.T.M., de sindicat și organele administrative. Un sprijin prețios activității colectivului îl aduc cei peste 20 de instructori sportivi voluntari precum și munca inspirată de popularizare a acțiunilor colectivului.

Ultimile știri olimpice

Delegația noastră olimpică a plecat spre Melbourne

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre Melbourne delegația olimpică a R.P. Romîne la cea de-a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Delegația este condusă de tov. M. Bodnăraș, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. Din conducerea delegației mai fac parte tov. Al. Șiperco, președintele Comitetului Olimpic romîn și M. Vlaicu, vicepreședinte al C.C.F.S.

Inaintea plecării, pe aeroportul Băneasa, sportivii au fost salutați de tov. Anton Vlădoiu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei care le-a urat mult succes în nobila și pașnica întrecere olimpică. Luînd cuvîntul tov. Manole Bodnăraș, conducătorul delegației, a asigurat pe toți iubitorii sportului din țara noastră că sportivii romîni nu vor precupeți eforturile pentru a aduce patriei noi succese.

Sportivii romîni participă pentru a cincea oară la Jocurile Olimpice de vară. Prima delegație olimpică a Romîniei a luat parte la Olimpiada organizată în anul 1924 la Paris. Reprezentanții țării noastre au mai fost prezenți la întrecerile olimpice de la Amsterdam (1928), Berlin (1936) și Helsinki (1952). La edițiile trecute ale Jocurilor Olimpice de vară sportivii noștri au cucerit 6 medalii olimpice: una de aur prin Iosif Sîrbu la tir (1952), două de argint prin V. Tiță (box) în 1952 și H. Rang (călărie) în 1936 și trei de bronz prin G. Fiat (box) în 1952, Gh. Lichiardopol (tir) în 1952 și I. Chirculescu (călărie) în 1936.

Delegația R.P. Romîne pentru Jocurile Olimpice de la Melbourne este alcătuită din 48 de sportivi care vor lua parte la concursurile olimpice de: atletism, box, lupte clasice, caiac-canoe, gimnastică (femei), polo pe apă, tir, scrimă (femei), înot și pentatlon modern. Printre cei care vor reprezenta culorile țării noastre la Melbourne se găsesc sportivi bine cunoscuți peste hotare pentru excelentele lor performanțe cum sînt recordmana mondială în proba de săritură în înălțime Iolanda Balaș, Ilie Savel unul dintre cei mai buni atleți europeni în proba de 400 m. garduri, boxerul Mircea Dobrescu, finalist al campionatelor europene de la Berlin (1954), trăgătorul Iosif Sîrbu, campion olimpic în anul 1952, Simion Ismailciuc și Leon Rotman socotiți printre cei mai buni canoiști din lume, luptătorul D. Pîrvulescu, gimnasta Elena Leuștean și alții.

Călătoria sportivilor noștri de la București la Melbourne va măsura aproape 20.000 de km. Această distanță va fi parcursă cu avionul pe ruta București—Praga—Beyruth — Bombay — Singapore—Port Darwin—Melbourne, sosirea în orașul Olimpiadei urmînd să aibă loc în zorii zilei de miercuri 31 octombrie. De la această dată și pînă la 22 noiembrie, cînd va avea loc deschiderea Jocurilor Olimpice sportivii noștri se vor antrena în satul olimpic pentru a se aclimatiza cu condițiile atmosferice din Melbourne.

Cele mai numeroase delegații sportive

După cum transmit agențiile de presă din Melbourne, Uniunea Sovietică, S.U.A. și Australia vor prezenta cele mai numeroase delegații sportive la cea de a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Sportivii sovietici vor lua parte la toate întrecerile olimpice în afară de hochei pe iarbă, cei americani nu vor lua parte la concursurile de tir și talere în timp ce Australia nu va fi reprezentată la întrecerile individuale masculine de gimnastică și turneul feminin de gimnastică.

In ceea ce privește concursul olimpic de atletism cele mai multe înscrieri au fost înregistrate la proba de 100 m. plat — 39 de concurenți, 200 m. plat—38, și maraton—32.

Meciul de fotbal dintre reprezentativele de tineret ale R.P.R. și Suediei a fost amînat

Federația suedeză de fotbal a anunțat vineri printr-o telegramă, că echipa reprezentativă a tineretului din Suedia nu poate face deplasarea la București, propunînd ca meciul cu echipa R.P.R. ce urma să aibă loc duminică în Capitală să se desfășoare la o altă dată.

Jocurile de fotbal de duminică se vor desfășura pe stadionul „Republicii", după următorul program: ora 13,30, Energia Flacăra Ploești — selecționata tineretului din R.P.R., ora 15,30. Dinamo București-Știința Timișoara (categoria A).

Ț.D.N.A. (Sofia) în mare formă

SOFIA. — Pe stadionul „Vasil Levski" din Sofia s-a disputat la 25 octombrie întîlnirea internațională de fotbal dintre echipa campioană a R.P. Bulgaria Ț.D.N.A. și fruntașa campionatului austriac de fotbal, Wacker Viena. Echipa bulgară a prestat un joc foarte bun, reușind să obțină victoria cu scorul de 3—1 (2—0). Punctele au fost înscrise de Milanov, Boșkov (din 11 m.) Kolev pentru învingători și Kazlitcek pentru Wacker.

PRIN IUGOSLAVIA

(Urmare din pag. 1-a)

— vechi orășel ce a aparținut imperiului austro-ungar pînă la primul război mondial — au apărut cvartalele și parcurile noului Belgrad. Construcția orașului a început prin 1948, dar unele clădiri administrative considerate mai puțin urgente au cedat întîietatea unor blocuri de locuințe pentru muncitori și funcționari. „Dar iată că am ajuns și în orașul nou" — mă face atent însoțitorul. In unghiuri drepte 5—6 grupuri de blocuri masive, viu colorate, larg orientate spre soare. Aici locuiesc o parte din studenții celor peste 20 facultăți ale Belgradului. Aici sgomotul capitalei aproape a dispărut. „După ce toate locuințele studenților, bibliotecile și cluburile vor fi gata, tot aici se va construi și clădirea viitoarei universități a Belgradului", afirmă cu toată siguranța Popovici. Desigur așa va fi și cred că o garanție este și modesta placă de marmoră de la intrarea blocului nr. 1, construit în 1949, pe care scrie simplu, sub insigna Tineretului Popular, despre munca depusă de brigăzile voluntare de studenți și tineret.

21 OCTOMBRIE...

In Iugoslavia a început producția de auto-turisme: fabrica „Zastava" este la Kraguevaț. La eliberare, puteai găsi în oraș ruinele a patru fabrici, acum funcționează din plin peste 160 de întreprinderi industriale diverse. Nici o atenție și nici un omagiu nu poate fi prea mare pentru acest oraș care avea organizate în 1941, încă înaintea declanșării insurecției în Serbia, trei brigăzi de partizani, cei mai mulți membri ai Partidului Comunist Iugoslav și ai Uniunii Tineretului Comunist (SKOY). La marginea orașului, brigăzi de tineret organizate de „Tineretul popular" lucrează la amenajarea viitorului parc național.

Pe o suprafață de 400 de hectare vor înflori ierbe minunate de flori și arbuști care își vor pleca veșnic frunțile spre cele 33 de pietre funerare care înseamnă tăcut locurile unde au fost executați peste 7.000 de cetățeni. Toate acestea s-au întîmplat într-o singură zi: 21 octombrie 1941. Tancurile și mitralierele hitleriștilor au încercat însă fără succes la Kraguevaț ca și la Oradour și Lidice, să înece în sînge dragostea de viață și libertate. Cum istoria are cîteodată coincidențele ei pline de simbol, exact în ziua cînd se împlineau trei ani, partizanii sîrbi au izbit cu fața în țărînă pe ocupanți, eliberînd orașul la 21 octombrie 1944. Cîțiva dintre partizani au împiedicat cu trupurile lor dinamitarea barajului din vîrful colinei învecinate, salvînd de la înec orașul. Sînt sigur că la 21 octombrie, cei cîțiva supraviețuitori ai masacrelor care au redus la o treime populația de atunci a orașului, împreună cu constructorii de azi ai automobilelor iugoslave și țăranii din cooperativa apropiată „Zorile Socialismului" au împrospătat florile de pe mormintele eroilor căzuți acum 15 ani pentru libertatea și fericirea Iugoslaviei de azi.

PENTRU CEI MAI TINERI

Rar se întîlnește un oraș care, ca Zagrebul, să aibă, pe lîngă fizionomia sa distinctă — deosebit de atrăgătoare în îmbinarea armonioasă a arhitecturii evului mediu și renașterii cu cea modernă — asemenea împrejurimi pitorești.

Cred că, cu deosebire acum în timpul toamnei, însorită ca niciodată, paleta de culori cu care e înveșmîntată natura în această parte a Croației este cu adevărat o sursă inepuizabilă de inspirații pentru pictorii amatori de nuanțe vii sau mai șterse, după dorință.

In acest decor luxuriant, în mijlocul pădurii de conifere, la vreo 20 kilometri de oraș se găsește „orașul pionierilor". Patru sute de copii din toată Republica Croației, aleși dintre cei mai buni pionieri și elevi, vin aici pentru trei luni. In „oraș" există o școală în care pionierii își continuă studiile începute la ei acasă. Dar ceea ce este cel mai important, ei învață să trăiască, să muncească și să se distreze în colectiv.

„Orașul" este format din aproximativ 30 de clădiri și pavilioane moderne și vesel colorate, amenajate cu toate cele necesare celor 14 cercuri practice (aeromodeliști, tîmplari, electricieni etc.), activități sportive și recreative etc. Directorul, un tînăr entuziast și plin de însuflețire, proaspăt absolvent al Școlii de pedagogie din Zagreb, ne informează că „orașul pionierilor este un dar al Tineretului Popular și al poporului muncitor pentru cei mai tineri cetățeni". La dreapta panoului de onoare străjuiește steagul brigăzii de tineret fruntașe care a lucrat la construcția taberei, iar la stînga steagul pionierilor din detașament. E lesne de înțeles de ce pentru tinerii locuitori ai „orașului pionierilor" cele trei luni zboară pe nesimțite și despărțirea e tare dureroasă. Pe baza unei activități speciale, conducerea „orașului pionierilor" se va interesa încă vreme îndelungată despre comportarea în școală și familie a foștilor cetățeni ai orașului.

Iată însă că unii pionieri abia așteaptă să se întoarcă acasă. Așa este Slavița Blajevici. Ea ne descrie cu atîta pasiune cît de minunată e școala ei din sat, încît se impune cu adevărat să o cunoaștem și noi, deși necesită un ocol de vreo 40 kilometri prin partea de nord-vest a Zagrebului.

Slavița este din Kumroveț, satul de baștină al președintelui Tito. Ea învață în clasa III-a a Școlii model ce și-a deschis chiar anul acesta porțile. In sat, la nr. 20, este casa unde s-a născut Iosif Broz-Tito, azi muzeu înfățișînd imagini și documente din activitatea sa revoluționară.

La poalele unei coline înverzite, pe care nu ți-o poți închipui altfel decît veșnic însorită, este școala de 8 ani despre care ne vorbise cu atîta emoție Slavița. Școala aceasta este un dar al Armatei Populare Iugoslave, simbol viu al atenției fără de margini de care se bucură cea mai tînără generație a țării.

Azi sînt în Iugoslavia aproape de două ori mai multe școli ca în 1939 și de trei ori mai mulți elevi. Vizitînd școala din Kumroveț ești convins de faptul că Segvici, arhitectul din Split, care a conceput această clădire, a fost călăuzit numai și numai de ideea de a face totul pentru buna dispoziție și multilaterala educație a copiilor.

Cîtă armonie și eleganță în liniile simple și clare ale clădirii, culorile variate și vii, mereu altele de la încăpere la încăpere, desenul mobilei și al tapetelor, ingeniozitatea și atractivitatea materialelor didactice — totul potrivit vîrstei și înțelegerii copiilor. Acum e recreație și pe terasele care mărginesc pe zeci de metri pătrați pereții de sticlă ai claselor se joacă gălăgioși cei 350 de băiețași și fetițe la care se gîndește adesea Slavița Blajevici din orașul pionierilor de lîngă Zagreb. Nu pot să nu le urez încă o dată micuților prieteni din Kumroveț un cald „spor la învățătură"... Imi vor stărui mult timp în minte glasurile lor pițigăiate și felul lor prietenesc de a rosti cu toată seriozitatea populară: Zdravo! Zdravo! atunci cînd află că ești din Romînia, despre care cei mai mărișori, tocmai au învățat la geografie.

Pregătiri de muncă voluntară ale tineretului iugoslav

În 24 de ore

NEW YORK. — La 26 octombrie a avut loc ședința de închidere a conferinței pentru examinarea și aprobarea statutului Organizației internaționale pentru energia atomică. La ședință a avut loc ceremonia semnării statutului. Statutul a fost semnat de reprezentanți a 70 de țări printre care Anglia, India, U.R.S.S., S.U.A., Franța, R.P.R. și altele.

MOSCOVA. — La 26 octombrie a părăsit Moscova plecînd spre patrie primul ministru al Belgiei Achille Van Acker, care a făcut o vizită oficială în U.R.S.S. la invitația guvernului sovietic. Pînă la Praga el a călătorit cu avionul „TU-104".

TAȘKENT. — In seara zilei de 26 octombrie a sosit la Tașkent Paul Henri Spaak ministrul afacerilor externe al Belgiei și persoanele care îl însoțesc.

PEKIN. — La 26 octombrie, din inițiativa Asociației de prietenie chino-birmană, la Pekin a avut loc un miting de masă cu prilejul vizitei în China a lui U Nu, președintele Ligii Antifasciste a libertății populare din Birmania.

LONDRA. — In seara zilei de 25 octombrie liderii partidului laburist au prezentat în Camera Comunelor o rezoluție care exprimă neîncredere în guvern în legătură cu „defecțiunile în problemele militare și gravele greșeli administrative" din timpul crizei Suezului. Rezoluția va fi discutată la 31 octombrie.

NEW YORK. — Potrivit unui comunicat al Ministerului Muncii din S.U.A., în septembrie a. c. costul vieții în S.U.A. a atins cel mai mare nivel depășind cu peste 17 la sută costul vieții din 1947-1949. Anul trecut costul vieții în S.U.A. a crescut cu aproape 2 la sută, ceea ce se explică în primul rînd prin creșterea prețurilor la îmbrăcăminte și combustibil, precum și prin creșterea chiriilor.

NEW YORK. — Consiliul de Securitate al O.N.U. a reînceput discutarea plîngerii Iordaniei în legătură cu acțiunile agresive ale Israelului. Paralel cu aceasta Consiliul examinează plîngerea Israelului împotriva Iordaniei.

TUNIS. — După cum anunță France Presse, președintele Consiliului de Miniștri al Tunisiei, Bourguiba, a declarat la 25 octombrie în Adunarea Națională a Tunisiei că la frontiera algeriană au loc lupte între trupele franceze și tunisiene.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"